

letnik XVI • št. 5, maj 2009

Glasilo občine Trzin

odsev

*Letošnji občinski
nagrajenci*

*Najboljši sejem
do zdaj*

*Zeleno darilo
ob dnevu Zemlje*

*Program festivala
Trzinska pomlad*

*Naj vaju obdaja ljubezen
in elegantno cvetje.*

Cvetlicarna Omers

Ljubljanska c. 72, Domžale, telefon: 01/72 26 520
www.cvetlicarnaomers.si

SPALDING
TRUE TO THE GAME™

**uradni opremljevalec slovenskih
košarkarskih reprezentanc**

Prodaja: DASSASPORT d.o.o., Hrastovec 20 (IC Trzin)
tel.: 01/562 0007

Delovni čas: od pon. do pet.: od 09.40 do 13.30 in od 14.00 do 17.30
trgovina@dassasport.si, www.spalding.si

BARCA Trzin

Ljubljanska cesta 5a, Trzin, tel.: 01/721 51 01, gsm: 041/ 755 583

**PONUDBA NA LETNEM VRTU
SADNE KUPE IN SLADOLED**

Vsem občanom voščimo ob
občinskem prazniku

Nudimo

zajtrke, malice, kosila, jedi po naročilu,
naročila za zaključene družbe

NEDELJA 31.05.2009 na hipodromu v Komendi
prijave: 041 629 452 g.Vine in www.staritraktor.si

**2. MEDNARODNO SREČANJE
STARIH TRAKTORJEV
IN STARE KMETIJSKE TEHNIKE**

Program srečanja

09.00 do 11.00: prijava udeležencev s traktorji
11.00: pozdrav in sprejem udeležencev
12.00: povorka po občini
13.30: prihod udeležencev povorke na hipodrom in predstavitev traktorjev
14.30: spretnostne vožnje in razne igre
15.00 do 18.00: nastop mladih narodno zabavnih ansamblov v šotoru.
program bo povezoval Franci iz radia VESELJAK

snemanje spota „stari traktor” v živo

Organizator

DRUŠTVO STARI TRAKTOR MOSTE

**NOVI RENAULT SCENIC
ŽE ZA 14.400 EUR.**

**NAJPOMEMBNEJŠI
SE VOZIJO ZADAJ.**

Avto Car Mengeš 051 383 400

salon: 01/72 37 414, servis: 01/72 37 279

Spet je maj, praznični maj!

Trave so že visoke in s travnikov dehti po prvem senu. Tople sape prinašajo vonjave tisočih cvetov in napoved vročega poletja. Čeprav smo še v pomladi, smo težka oblačila že spravili in frfotanje lahkih kril in mini bluzic pri dekletih že dokazuje, zakaj majniku rečemo tudi mesec ljubezni. Za mnoge je veliki traven najlepši mesec v letu, za Trzince pa je to tudi praznični mesec, ki podobno kot narava kar kipi od prireditev in pestrega dogajanja.

Pred 736 leti, 15. maja 1273, so v listini Nemškega viteškega reda izpisali ime Trzina – takrat so sicer napisali Direzin – in to je zdaj najstarejši ohranjeni zapis imena našega kraja. Dokument potrjuje dolgo tradicijo Trzina, čeprav tudi naj-novejša arheološka odkritja pričajo, da so ljudje na območju naše občine živeli že vsaj v času mlajše kamene dobe. Nekateri trdijo, da narod, kraj, postane zgodovinski šele, ko je njegovo ime izpisano v razumljivi pisavi. Zato Trzinci obletnico najstarejše pisne omembe našega kraja praznujemo kot občinski praznik.

Vsekakor ima naš kraj dolgo zgodovino in lahko smo zadovoljni, da je pestra in zanimiva. Zgodovino ustvarjamo tudi sami in zagotovo je Trzin v zadnjih nekaj desetletjih doživel več sprememb, kot v vsem svojem prejšnjem obstoju. Zdaj so tisti pravi »stari« Trzinci, ki svoj rod lahko dokazujejo več generacij v preteklosti Trzina, že v manjšini, zrasel pa je nov, mlad

rod Trzincev, ki Trzin priznavajo za svoj domači kraj. Tudi v našem kraju deluje talilni lonec rodbin in Trzinčani počasi tkejo nove vezi in vse bolj poganjajo svoje korenine v trzinski grudi. Čeprav mogoče še čutijo vez na kraje, v katerih so začeli spoznavati življenje, je lepo, da si želijo postati tudi Trzinci, da so ponosni na naš kraj kot na svoj dom in spoštujejo tudi njegovo zgodovino in izročilo. Vsekakor so v življenje Trzina prinesli novo kakovost in vrednote. Trzin že dolgo ni več idilična podeželska vasica, kot si ga predstavljamo, ko mislimo na preteklost. Stari Trzinci, če bi se vrnili, ga skoraj ne bi prepoznali. Bi jim bilo všeč, kar bi videli? Kolesja zgodovine in razvoja pa ni mogoče ustaviti, po svoje lahko le prispevamo, da življenje teče po prijaznejših poteh in da je sobivanje vseh prebivalcev občine prijetnejše in bolj kakovostno. Prav za to smo se odločili pred desetimi leti, ko smo ustanovili svojo občino! Hoteli smo lepše in bolj kakovostno življenje in še opaznejši razvoj kraja. Tega tudi ob visokih jubilejih in podeljenih občinskih priznanj ne bi smeli pozabiti. Lahko se vprašamo, koliko smo izpolnili ta pričakovanja, predvsem pa koliko sami prispevamo in koliko smo pripravljeni prispevati v dobrobit našega kraja. Nekateri res živijo s Trzinom, drugim pa je še vedno zgolj kraj, kamor hodijo spat. Čeprav vse bolj pogosto trdijo, da so časi prostovoljstva minili, je le prav, da včasih kaj naredimo

le za nasmeh na licih drugih ljudi, naših sosedov, soobčanov in ne nazadnje tudi za kraj, v katerem počivamo. Mogoče nekateri res zadovoljujejo svoje interese in delajo v drugih krajih, imajo pa otroke, mogoče tudi starejše sorodnike, ki večji del svojega časa le prebijejo v Trzinu. Precej verjetno je tudi, da bodo tudi tisti, ki zdaj ne živijo za Trzin, z upokojitvijo, na stara leta, le začeli živeti v Trzinu in ga spoznavati. Upam, da bodo ob tem prijetno presenečeni.

Odkar imamo svojo občino, se je število prireditev v Trzinu zelo povečalo. Kdor želi, lahko v Trzinu preživi prijetne trenutke v družbi drugih, razvaja svoje kulturniške želje in preizkuša športne zmogljivosti, vendar je med nami še vedno veliko takih, ki se jim zdi, da kulturni ali športni utrip našega kraja ni na zadosti visoki ravni. Z gotovostjo lahko zapišem, da se pri tem lahko precej motijo. Samo če pogledamo na letošnji program festivala Trzinska pomlad, lahko vidimo, da bomo lahko priče kulturnim dogodkom, kakršne nam bodo zavidali celo v precej večjih in bogatejših krajih. Tudi nekatere druge prireditve so na zavidljivo visoki ravni. Tudi drugi pogoji življenja so v Trzinu večinoma zelo dobri. Za precej tega se lahko zahvalimo že ljudem, ki so v prejšnjih desetletjih poskrbeli za dobro komunalno opremljenost našega kraja. Zdaj je potrebno stvari le posodabljalati, nadgrajevati in dodajati tisto, kar manjka. Pri tem pa smo večkrat priče kresanju interesov in tudi izlivom slabe volje. Vse prepogosto zaznavamo trmoglavljenje nekaterih vplivnih posameznikov, ki se ne znajo pogovarjati in ne znajo prisluhniti drugim. Če bi se malo odmaknili in z bolj oddaljene točke pogledali na stvari, bi mogoče videli, da gre za viharje v kozarcih vode, a tudi take stvari včasih lahko pokvarijo prijetne občutke in veselje do domačega kraja. Prav zato je praznični maj s svojim cvetjem in kipečo naravo pravi čas za sprehode po trzinski okolici, za zbistritev glav ter za druženja na številnih prireditvah in spoznavanje še drugačnih vrednot naših soobčanov.

UREDNIK

Odsev

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:
Meta Železnik, Joži Valenčak,
Emil Pevec, Miha Pavšek,
Mateja Erčulj, Mirjam Štih

Foto: **Andrej Nemec**
Tehnično urejanje in tisk: **IR Image d.o.o.**

Trženje:
Oglaševalska agencija IR Image d.o.o.,
Tel.: 01 839 64 00

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**
Reklamacije glede dostave Odseva:
Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izide enkrat mesečno
in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za
junijsko
številko
oddajte
do

5.
junija
2009

Slika na naslovnici:

Za simbol in senco

Foto: Miro Štebe

Nov odpiralni čas lekarne

Obveščamo vas, da ima Lekarna Trzin od 18.5.2009 dalje nov delovni čas, in sicer:
ponedeljek in sredo ostane kot sedaj: od 11.30 – 19.30 ure
torek, četrtek in petek se spremeni: od 9.00 – 17.00 ure.

Županov kotiček

Kot vsako leto znova, tudi letos ugotavljamo, da je maj v Trzinu še posebno vznemirljiv. Ne samo zato, ker gre za mesec mladosti, ljubezni, vsestranskega brstenja in cvetenja, temveč tudi zato, ker v Trzinu v tem mesecu proslavljamo tudi občinski praznik, verniki pa tudi drugi staroselci ter še posebej gasilci tudi farni in gasilski praznik, in ker se v maju že tradicionalno razcveti tudi Trzinska pomlad; poleg vsega tega pa se zgodi še vrsta drugih prireditev, od otroške olimpijade do Cooperjevega testa idr., kar vse priča o kipenju življenja in mladosti v Trzinu.

Sejem bil je živ

Največja, kar pomeni najobsežnejša glede na organizacijsko zahtevnost in čas trajanja, prireditev v Trzinu je že deset let Florijanov sejem, ki ga pod pokroviteljstvom Občine Trzin in ob sodelovanju nekaterih drugih društev in številnih posameznikov ter s pomočjo večjih in manjših sponzorjev ter donatorjev organizira Turistično društvo Kanja. Letos se je sejem, menda prvič ali drugič ob ves čas lepem vremenu, odvijal drugo soboto in nedeljo v maju, in gotovo lahko z zadovoljstvom poudarimo, da je zelo uspel. Obiskovalcev je bilo že v soboto in še zlasti v nedeljo dopoldne in popoldne res veliko; lahko rečemo, da se jih je kar trlo pod šotorom in na ulici, pred prireditvenim odrom pa tudi med stojnicami vzdolž Ljubljanske ceste v T 3 oziroma v novem centru Trzina. Klasični »stojničarji«, prodajalci različnega potrošnega blaga, od suhe robe do gumijastih škornjev, raznih pridelkov, obrtniških izdelkov

in tudi vse bolj popularnih električnih in elektronskih igrarč, so se sicer pritoževali, da prometa ni toliko, kot so ga pričakovali; omenjali so tudi krizo in manjšo kupno moč prebivalstva, a vseeno so v glavnem vsi vztrajali do konca sejma, po čemer lahko sklepamo, da čisto slabo pa tudi njim ni šlo.

Kljub temu pa je bilo obiskovalcev, kot rečeno, zelo veliko in mnogi so se na sejmu zadržali tudi po več ur. Razloge zato je najbrž potrebno iskati v primerni gostinski ponudbi, v zanimivi ponudbi razstavljavcev in izdelovalcev izdelkov najrazličnejših tradicionalnih in tudi umetniških obrti (klekljanje, vezenje, izdelovanje slamnikov, okrasne keramike ipd.) in ne nazadnje rezbarjev rezbarske sekcije Turističnega društva Kanja, ki so ponovno »v živo« demonstrirali svojo večino kiparske obdelave in oblikovanja lesa. Najbolj pa je, kot se zdi, privabljal občinstvo spremljevalni program, ki je tako rekoč ves čas potekal na osrednjem prizorišču sejma, torej na odru nasproti gasilskega doma. Tu so se od otvoritve sejma v soboto dopoldne nenehno vrstili pogovori z razstavljavci in drugimi stojničarji, predvsem pa plesalci različnih folklornih skupin, glasbeniki - od Mengeške godbe do zabavnega ansambla, ki je v soboto zvečer zaigral tudi za obiskovalce, željne plesa, izvajalk zabavnih skečev, otrok iz vrtca in šole, iz glasbene šole itd. Ta spremljevalni program s poudarkom na obujanju tradicije (folklor, ljudske in ponarodele pesmi), ki je vključeval tudi številne koristne informacije (npr. demonstracijski nastop trzinskih gasilcev) je, kot že prejšnja leta, tokrat pa dokončno, potrdil usmeritev Florijanovega sejma, ki se vedno bolj orientira v smer družabne in ljudsko kulturne prireditve, ob kateri pravzaprav komercialni del sejma dobiva spremljevalni značaj.

Izkazalo se je torej, da sejem s takšnim profiliranjem svojega koncepta odgovarja na potrebo ljudi po druženju ob obujanju etnografskih, ljudsko-kulturnih in družabnih tradicij, ki se prilegajo tej potrebi in hkrati vendarle dajejo obiskovalcu tudi občutek, da gre za nekaj več in ne le za navadno veselico. S takšno usmeritvijo sejem priteguje tudi vse več obiskovalcev od drugod, zlasti iz sosednjih krajev, in tako opravičuje mnenje, da gre tudi za turistično prireditev. Ima pa seveda tudi še drugačne vsebine; na primer druženje in utrjevanje vezi s prijateljsko občino Sveti Jurij ob Ščavnici, ki že tradicionalno obiskujejo Florijanov sejem in sodelujejo na njem tudi s svojim programom.

Letos je bil sejem že desetič, in verjamem, da je dodobra pognal svoje korenine in da se bo obdržal tudi v prihodnje. In prav je tako.

TONE PERŠAK

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. - 14.

sreda 8. - 13. in 14. - 18.

petek 8. - 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 1/2f oziroma na telefonski številki 01/ 564 47 30.

OBVESTILO

Blíža se čas poletnih dopustov, zato pravočasno preverite veljavnost vaših osebnih dokumentov. V kolikor vam je že ali vam bo v prihodnjih dneh potekla veljavnost osebne izkaznice, potnega lista ali voznškega dovoljenja, čimprej stopite do najbližje upravne enote in vložite vlogo za zamenjavo ali podaljšanje ustreznega dokumenta. S tem si boste pravočasno zagotovili veljaven osebni dokument in se hkrati izognili morebitni daljši čakalni dobi.

Uradne ure Upravne enote Domžale so:

ponedeljek in torek od 08.00 do 15.00 ure, sreda od 08.00 do 12.00 in od 13.00 do 18.00 ure in v petek od 08.00 do 13.00 ure.

UPRAVNA ENOTA DOMŽALE

Pogovor z županom občine Trzin g. Antonom Peršakom

Trzinci bodo večinoma dobili prostor v domu starejših občanov

Ob občinskih praznovanjih se običajno ozremo po najnovejših dosežkih in pridobitvah v občini v minulem letu. V naši občini je zdaj največja naložba dom za starejše občane, ki vse bolj dobiva končno podobo, zato smo tokratni pogovor z našim županom začeli prav na to temo.

Slišali smo, da so med interesente že razdeljevali varovana stanovanja v bodočem domu za starejše občane v Trzinu. Ali imate kaj podatkov o tem, kako so ta stanovanja razdelili? Koliko občanov Trzina bo v njih dobilo prostor, in mogoče imate podatke tudi o tem, koliko Trzinčev bo v novem domu za starostnike?

Kot je znano, je investitor in torej tudi lastnik in najemodajalec oskrbovanih stanovanj Stanovanjski sklad pri SPIZ-u, in ta sklad je ustanovil posebno komisijo za izbor možnih najemjemalcev oskrbovanih stanovanj. V komisiji je bil tudi predstavnik Občine Trzin, bolj rečeno predstavnik trzinskih upokojencev. To je bil g. Pavlič, predsednik Društva upokojencev Trzin. Po njegovih zagotovilih so v izbor prišli vsi zainteresirani prosilci iz Občine Trzin, ki so vztrajali pri svoji prijavi in prišli na pogovor s komisijo. Z drugimi besedami: Trzinci so svoje želje, kar zadeva interes po najemu oskrbovanih stanovanj, za zdaj uresničili stoodstotno. V zvezi z domom za starejše Trzin, ki bo deloval kot oddelek Doma počitka Mengeš, vem samo to, da je informativnih prijav precej več kot postelj, ki so na razpolago (57), mislim, da celo sto dvainpetdeset (152). Vendar je treba vedeti, da se ljudje prijavljajo na več naslovov, in da resničnih interesentov gotovo ne bo toliko. Je pa med temi informativnimi prijavi okrog 60 takšnih, ki so jih vložili občani Občine Trzin. Izkušnje kažejo, da je med takšnimi informativnimi prijavi tudi nekaj prijav na zalogo, ki so jih poslali občani, ki si želijo prostor v domu kdaj kasneje v prihodnosti, tako da je mogoče sklepati, tudi glede na dogovor z Domom počitka, da bi morali biti sprejeti vsi Trzinci, ki bodo vztrajali s prijavi.

Slišali smo, da se zapleta pri napovedani posodobitvi centralne čistilne naprave v Študi. Ali je to res in ali naj bi bila težava v tem, da občine niso pripravljene zagotoviti zahtevanega finančnega deleža, ki naj bi ga krile? Kaj to pomeni za Trzin?

V zvezi s ČČN se marsikaj zapleta. Dileme v zvezi z obnovo in modernizacijo ČČN so samo posledica ostalih zapletov. Ni pa čisto tako, kot nakazujete s svojim vpraša-

njem. Občine oziroma ČČN kot podjetje v lasti občin razpolagajo z vsaj tremi milijoni (3.000.000) € kot lastnim vložkom, in glede na to, da naj bi lastni vložek znašal okrog 25 % skupne vsote, to pomeni, da je možna skupna vsota, ki naj bi bila zagotovljena za posodobitev ČČN, 12.000.000 €, in to je številka, ki jo načrtuje tudi Ministrstvo za okolje in prostor oziroma Vlada RS. Se pa postavljajo vprašanja v zvezi s konceptom posodobitve - ali bo MOP vztrajalo pri zahtevi, da mora biti del sredstev namenjen za kanalizacijo, ali ne, in ali je zamisel posodobitve, ki jo načrtuje ČČN glede na okoliščine res ustrezna.

Koliko inšpekcijskih služb in inšpektorjev zdaj deluje v Trzinu in kako je opazno njihovo delo?

Inšpektorica, oba redarja (eden je trenutno na obveznem usposabljanju) in še en strokovni delavec, ki je bil pred kratkim na novo zaposlen, delajo na območju šestih občin, in torej namenljajo sorazmerni del svojega delovnega časa Občini Trzin. Delo je, glede na številne pritožbe kršiteljev, zlasti cestno-prometnih predpisov, kar opazno. Ker do obnove kulturnega doma v Trzinu verjetno še nekaj časa ne bo prišlo, nas Trzinci večkrat sprašujejo, ali ne bi mogli v dvorani KUD-a vsaj zamenjati črnih zaves? Te so namreč že stare in delujejo zelo temno, turobno, kar je pri nekaterih občinskih proslavah ali prireditvah že skoraj moteče. Strošek verjetno le ne bi bil tako visok, če bi nabavili še dodatne, nekoliko bolj optimistične, a vseeno lahko slavnostne zaves.

Najprej moram poudariti, da ima zgradbo KUD-a in s tem tudi dvorano že ves čas (v skladu z zakonom in v skladu z dogovori, sklenjenimi še v času KS Trzin) v upravljanju KUD Franca Kotarja Trzin. KUD je torej tisti, ki pripravlja načrte investicijskega vzdrževanja v dvorani in tudi nakupe opreme ipd. Seveda v skladu s sredstvi, ki so načrtovana v proračunu in, vsaj deloma, v dogovoru z Občino. Poleg tega se, glede na načrte za novogradnjo, po dogovoru s KUD-om za kakšne večje investicije v zadnjem času ne odločamo. Kar pa zadeva barve, je pač treba povedati, da gre za večnamensko dvorano, in so, tudi strokovno gledano, črne zaves v bistvu najprimernejše, ker so nevtralne in jih je mogoče z lučjo kakorkoli obarvati. Zato se v gledališčih in v dvorinah podobnega tipa praviloma odločajo za črne zaves ali kvečjemu za zelo temno rdeče ali temno modre, za zaves drugačnih barv (npr. bele) pa kvečjemu za kakšno

posamezno predstavo. Vse druge barve so namreč praviloma preveč enopomen-ske, pa še skoraj nemogoče jih je »barvati« z lučjo. To poudarjam zato, ker je dvorana KUD-a vendarle namenjena zlasti kulturnim dogodkom in so vsi ostali načini rabe in nameni temu podrejeni.

Veliko pripomb slišimo na račun slabih oznak in tudi slabih izpeljav kolesarskih stez preko naše občine. Vsaj na križišču Mlakarjeve ulice z Ljubljansko cesto in štiripasovnico pogosto »izgubljeni« kolesarji, ki niso iz Trzina, iščejo nadaljevanje poti proti Ljubljani in celo proti Mariboru. Ali bo občina poskrbela za boljše oznake in sploh boljše kolesarske steze? Če ja, kdaj bo to?

Marsikaj se bo na tem področju izboljšalo še letos. Sicer pa je znano, da je osnovna težava v območju med Mlakami in OIC, kjer gre za težavo s pridobitvijo zemljišč za povezovalno pot med Mlakami in OIC.

Kakšne zamisli imate s športno dvorano v Trzinu, ki jo včasih omenjate?

Bistvo zamisli je izgradnja športne dvorane po načelih javno-zasebnega partnerstva. S tem se ukvarjamo, čeprav še ne zelo intenzivno (tudi zaradi preobila drugega dela), vendar pa je to eden tistih načrtov, ki jih imamo, kot se reče, »na mizi«.

Ali se kaj premika na cestnem področju, saj je bilo za letos napovedanega kar nekaj dela v zvezi s posodabljanjem nekaterih trzinskih cest oz. ulic?

Se premika.

VPRASHANJA SEM ZASTAVLJAL MIRO ŠTEBE

Deseto občinsko praznovanje

Za deseto praznovanje občinskega praznika lahko za-
pišemo, da je bilo prijetno, na
zadovoljivi kakovostni ravni,
da pa je bilo že kar utečeno.
Tudi s slavnostno akademijo
smo nekako navajeno, dobro
pripravljeni zakorakali v ob-
činska najstniška leta. Publi-
ka na proslavi je bila skoraj
že utečena, videli nismo prav
dosti novih obrazov, seveda
pa tudi občinskih svetnikov
ni bilo prav dosti. Nekaterim
se očitno zdi, da za občino
naredijo dovolj, če prihajajo
na občinske svete in dvigne-
jo roko takrat, ko je treba,
ljudje pa se sprašujejo, če ti
ljudje resnično živijo z našim
krajem in čutijo njegov utrip.
Prav tako se sprašujejo, kako
Trzin, kot svoj kraj občutijo
drugi, ki jih nikoli ni videti na
praznovanjih. A pustimo ta-
kšna nepraznična razmišlja-
nja za druge prilike.

Program slavnostne akademi-
je je spet potrdil, da se v Trzinu
vseeno dobro preliva tradicija
z novimi upi. Program sta po-
vezovala Brigita Crljenič in Nejc
Lisjak, mešani pevski zbor Dru-
štva upokojencev Žerjavčki pa
je že, skoraj po tradiciji, zapel
Zdravljico. Kasneje v programu
so zapeli še dve prijetni pesmi
z novim melosom, saj se vidi,
da Žerjavčki zdaj pojejo pod
novo taktirko. Najprej so zape-
li domoljubno Moja dežela Slo-
venija, nato pa še Tečejo, teče-
jo nitke; pri obeh pesmih pa je
pevce zborovodkinja spremlja-
la tudi z igranjem na kitaro.

Slavnostni govornik g. župan
Anton Peršak je svoje besede
posvetil občini, njenemu ra-
zvoju in pridobitvam. V dese-
tih letih se je nabrala kar lepa
vrsta najrazličnejših dosežkov
in pomembnih izboljšav, zato
je ocena, da je bila odločitev
za lastno občino pred desetle-
tjem pravilna, upravičena. O
občini in njenem pomenu so
svoje spise in razmišljanja pre-
birali tudi učenci, predvsem
pa učenke osnovne šole Trzin.
Tudi med drugimi nastopajo-
čimi v točkah, s katerimi so po-
živili uradni program, so nasto-

Skupinska slika letošnjih občinskih nagrajencev

pali predvsem mladi upi: že kar
uveljavljeni harmonikar Simon
Vrbec, odlični kitarist Noel Ši-
menc in njegovi sovrstniki iz
glasbene šole L'artko.

Osrednji del prireditve je bila
podelitev letošnjih občinskih
priznanj in nagrad. Najprej so
na oder povabili Marjeto Rink,
ki si je v preteklem letu edina
zaslužila športno značko ob-
čine Trzin. Ob podeljevanju
priznanja je g. Peršak pojasnil
pogoje za pridobitev tega la-
skavega priznanja. V lanskem
letu se je športnih prireditev,
ki so jih v sklopu akcije Športna
značka občine Trzin, pripravila
različna trzinska društva, ki se

ukvarjajo s športno in rekrea-
tivno dejavnostjo, udeleževalo
kar precej občanov, vse zahte-
vane pogoje pa je izpolnila le
ga. Rinkova.

Sledila je podelitev nagrad Ob-
čine Trzin, ki si jih je letos, poleg
društvenih organizacij, prisluži-
lo: Turistično društvo Kanja Tr-
zin in Sekcija veteranov vojne
za Slovenijo; obe nagrajenki
letos praznujeta deseto oble-
tnico delovanja, kot edini po-
sameznik pa Andrej Ručigaj.
Nato sta g. župan Anton Per-
šak in predsednica komisije za
občinska priznanja, prireditve
in promocijo občine ga. Joži-
ca Valenčak podelila občinske

plakete najzaslužnejšim obča-
nom, nazadnje pa sta ob 10.
obletnici občine Trzin g. Ivanu
Novaku izročila tudi posebno
nagrado občine za zasluge pri
dolgoletnem delu v Trzinu in
trzinskih društvih.

Za prijeten zaključek prireditve
je poskrbela folklorna skupina
trzinskega turističnega društva
Trzinka, ki je z vajami začela
še pred manj kot letom dni,
a so v svojem nastopu vse bolj
suvereni, in se že mirno lahko
postavijo ob bok drugim, že
starejšim podobnim skupinam.

MIRO ŠTEBE

Slavnostni nagovor župana

Harmonikar Simon Vrbec

Kitarist Noel Šimenc

Obrazložitve letošnjih občinskih priznanj

Zlata plaketa

Občine Trzin

Jože Kajfež

Gasilsko pot Jožeta Kajfeža je spodbudil njegov oče, tudi zavzet gasilec, ki je Jožeta še kot pionirja včlanil v Gasilsko društvo v Trzinu. V mladinskih in članskih vrstah je uspešno sodeloval pri različnih društvenih akcijah, tekmoval na gasilskih tekmovanjih, po dopolnjenem osemnajstem letu pa se je aktivno vključil v operativno enoto društva, katere vidni član je še zdaj.

Zadnjih 13 let je društvo vodil kot predsednik. Pri tem se je izkazal kot dober organizator in vodja različnih prireditev v Trzinu, še zlasti pa se je izkazal ob 100-letnici društva pri zbiranju gradiva in pisanju zbornika o društvu, zbiranju sredstev za nov, sodoben gasilski avto in pri posodabljanju gasilske opreme ter pri zagotavljanju dobrih pogojev za delo društva.

Njegova požrtvovalnost in dolgoletno strokovno izpopolnjevanje sta mu pomagala, da se je izkazal ob vseh večjih nesrečah in reševanjih, ki so se zadnja leta dogajala v Trzinu in njegovi okolici, pri delu društva pa sodeluje tudi zdaj, ko je predsedovanje predal svojemu nasledniku. Še vedno je tudi član upravnega odbora društva.

Izkazal se je tudi kot član štaba civilne zaščite Trzina, njegovo znanje in prizadevnost pa sta v zadnjem obdobju neredko krepko pomagala tudi drugim društvom in organizacijam pri najrazličnejših prireditvah v naši občini.

Jože Kajfež je s svojo požrtvovalnostjo in izkušnjami v veliko pomoč gasilskemu društvu, njegovo znanje in prizadevnost pa sta že pustila tudi vidno sled v trzinskem javnem življenju.

najst let. Ob tem rada pomaga pri vsakršnem drugem delu, kot na primer pri organizaciji Florjanove nedelje, gasilskih veselica, izletih in pri drugem.

Njene izkušnje in delo v podjetju z medicinskimi pripomočki so dobrodošle pri njenem gasilskem delu na terenu, njeni nasveti pa pomagajo tudi pri izbiri in nakupu medicinske opreme za potrebe društva.

Je aktivna članica upravnega odbora, dejavna pa je tudi pri različnih prireditvah in drugih dejavnostih gasilskega društva.

Srebrna plaketa

Občine Trzin

Zoran Rink

Že ves čas, odkar obstaja občina Trzin, je gospod Zoran Rink izredno dejaven na več področjih, ki so v javno korist. Kot načelnik štaba Civilne zaščite je vsa ta leta tudi najbolj zaslužen za to, da trzinska civilna zaščita deluje v skladu z načrti in predpisi ter da so v Trzinu pripravili vrsto prireditev in vaj širšega, ne le občinskega, temveč regijskega in celo državnega pomena. Skrbi za pravilno opremljenost enot civilne zaščite, za redno izobraževanje članov in tudi za ustrezno promocijo delovanja civilne zaščite.

Ves čas je aktiven tudi v drugih društvih in organizacijah v Trzinu. Tako je član Društva upokojencev Žerjavčki, kjer je dejaven v društvenem pevskem zboru in recitatorski skupini, deluje tudi v Kolesarskem društvu, Smučarskem društvu ... Ob tem se dejavno vključuje, neredko pa je tudi soorganizator različnih športnorekreativskih prireditev.

Nekaj časa je bil tudi član Občinskega sveta Občine Trzin in njegovih delovnih teles, v zadnjem času pa predano snema dogodke v Trzinu in tako omogoča informiranje občanov in občank ter drugih prebivalcev Slovenije o življenju v občini Trzin s televizijsko oddajo Trzinski tednik.

Bronasta plaketa

Občine Trzin

Družina Klopčič

Že takoj po priselitvi v Trzin v svojo novo hišo na Bergantovi ulici sta se Milan in Marija Klopčič aktivno vključila v družabno in društveno življenje kraja, še zlasti Milan pa tudi v reševanje začetnih komunalnih problemov na območju Mlak. Gospod Klopčič je s svojim poznavanjem stroke in plodnim delovanjem precej pripomogel k uspešnemu reševanju problemov, ki so se pojavljali, v dobrobit tako prebivalcev kot lokalne skupnosti.

Družina Klopčič je bila ena tistih družin z Bergantove ulice, ki se je najbolj zavzemala za navezavo dobrososedskih odnosov preko različnih družabnih prireditev, bila pa je tudi med pobudniki za ustanovitve Planinskega društva Onger Trzin.

Tudi otroka Marije in Milana, Damjan in Sonja, sta že vrsto let dejavna v številnih trzinskih društvih. Damjan je že dolga leta tudi na čelu trzinskega Strelskega društva. Vsi podpirajo tudi delo trzinskega Turističnega društva Kanja, še zlasti gospa Marija, ki v društvenem vodstvu deluje vse od njegove ustanovitve. Omeniti moramo tudi pomemben prispevek gospe Marije Klopčič v času nastajanja občine Trzin, saj je zavzeto pomagala pri zbiranju različnih podatkov in lobiranju pri takratnih poslancih Državnega zbora Republike Slovenije.

Kolikor jim dopuščajo zdravje in druge razmere, je družina Klopčič še vedno pripravljena sodelovati in pomagati na različnih področjih družabnega in društvenega življenja v Trzinu, dano pa jim je vse tisto, kar danes mnogim primanjkuje: prijazna vzpodbuda k čim uspešnejšemu delovanju in ustvarjanju pristnih medsebojnih odnosov.

Bronasta plaketa

Občine Trzin

Marjetica Železnik

Že vrsto let je gospa Marjetica Železnik – Meta ena najdejavnijih občank v Trzinu. Deluje v celi vrsti društev in organizacij, poleg tega pa tudi zaradi svoje strokovne usposobljenosti zastopa interese občine in občanov v Svetu Osnovne šole Trzin in v Svetu Knjižnice Domžale, deluje pa tudi kot predstavnica javnosti iz naše občine pri reševanju pritožb zoper policiste.

V Društvu upokojencev Žerjavčki je članica upravnega odbora, sodeluje pa tudi v društvenem pevskem zboru in recitacijski skupini. Prav tako dejavna je tudi v Društvu prijateljev mladine, Kolesarskem in Turističnem društvu Kanja Trzin. Ob sodelovanju z Občino, Osnovno šolo Trzin in krajevno Knjižnico Tineta Orla ob vsem tem pripravlja tudi prireditev ob svetovnem dnevu knjige in pomembno pomaga pri organizaciji drugih kulturnih dogodkov v Trzinu. S svojimi poročili in intervjuji pa zavzeto sodeluje tudi pri občinskem glasilu Odsev.

Odliki gospe Železnik sta njena predanost in skrb za čim višjo raven vseh prireditev in akcij pri katerih sodeluje.

Srebrna plaketa

Občine Trzin

Alenka Mušič

Gospa Alenka Mušič je že od mladih nog članica Prosto-voljnega gasilskega društva Trzin in tako nadaljuje tradicijo znane trzinske, skoraj gasilske, rodbine Blaževih oziroma ožje in širše družine Mušič.

Kot predstavnica nežnejšega spola se je v društvu odlično znašla in je z leti postala ena izmed najaktivnejših članic. Kolegi gasilci so ji zaupali odgovorno delo blagajničarke, ki ga vestno opravlja že tri-

**Bronasta plaketa
Občine Trzin****Franč Bardorfer**

Gospod Franč Bardorfer je član Društva upokojencev Žerjavčki od 5. oktobra 1999. V letu 2003 je prevzel organizacijo društvenih izletov in družabnih srečanj, ki jih društvo pripravi vsaj po deset na leto. Odgovornost za dobro organizacijo, pretehtano porabo sredstev in dobro počutje udeležencev je velika, gospod Bardorfer pa se je pri tem vedno zelo izkazal.

Skrbi za usklajen potek strežbe na zborih članov, poknikih, novoletnih srečanjih. Je odgovoren za pravočasno obveščanje članov o prireditvah preko plakatov, zelo zavzeto pa tudi kar sam spodbuja druge člane k udeležbi na društvenih prireditvah in izletih.

Kot občan Trzina je aktivno prisoten na občinskih prireditvah kot tudi na drugih društvenih in družabnih prireditvah.

Nagrada**Občine Trzin****Andrej Ručigaj**

Gospod Andrej Ručigaj izhaja iz družine Ručigaj, po domače Romsve rodbine, iz katere sta izšla tudi znana in aktivna trzinska ljubiteljska kulturniška delavca Marjanca in Ivan Ručigaj. Že kot dijak in kasneje študent arhitekture je ob zavzetem sodelovanju pri trzinskih prireditvah našel svoj izziv – sceno. Pri vseh prireditvah zadnjih let, ki so jih kulturniki postavili na oder ali na prosto, je zraven njegova roka.

Poleg aktivnega dela v kulturno-umetniškem društvu Franca Kotarja Trzin je njegov prispevek še zlasti viden tudi pri Turističnem društvu, kjer je zaslužen za oblikovanje promocijskega gradiva in neprekinjeno sodelovanje pri pripravi pustnega karnevala.

Andrej je s svojim znanjem, idejami in prostim časom na voljo tudi drugim organizacijam v Trzinu, prav tako pa rad prispeva na pomoč prijateljem in sosedom, ki ga nemalokrat za to zaprosijo.

Njegova odlika je predanost dediščini in kulturi, predvsem pa ljubezen do domačega kraja. Še zlasti je priljubljen tudi med mladimi, ki mu jih uspe pridobiti za sodelovanje pri različnih akcijah.

Nagrada Občine Trzin**Sekcija veteranov vojne za Slovenijo**

Sekcijo veteranov vojne za Slovenijo so ustanovili pred desetimi leti, 28. aprila

1999, zaradi osamosvojitve trzinske občine in sklepa trzinskih veteranov, da ustanovijo svojo sekcijo. Že od začetka sekcija deluje v okviru Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Domžale, ki pokriva območje celotne Upravne enote Domžale.

Poleg predavanj za učence devetih razredov, ki jih sekcija že deset let pripravlja po dvanajstih osnovnih šolah v skladu s programom »ura novejša zgodovine iz let 1990 – 1991«, člani sekcije sodelujejo tudi pri izvedbi občinskih proslav ob dnevu državnosti. Omenjene občinske proslave vključujejo tudi obletnice bitke v Trzinu leta 1991, ki jih sekcija obeleži pred spominskim obeležjem na Lotričevi hiši, pred katero je potekala »trzinska« bitka. Odmerna sta bili tudi razstava, ki jo je sekcija pripravila v osnovni šoli ob 5. obletnici Bitke ter razstava Vojna za Slovenijo 1991 ob občinskem prazniku leta 2003. Posebej velja omeniti izvedbo praznovanja 15. obletnice bitke v Trzinu in dneva državnosti, na katerem so bili poleg aktivnih udeležencev osamosvojitvene vojne, pripadnikov teritorialne obrambe in policije ter reševalcev UKC in gasilcev prostovoljne gasilske brigade Ljubljana prisotni tudi najvišji predstavniki Ministrstva za obrambo Republike Slovenije.

Sekcija veteranov vojne za Slovenijo Trzin opravičuje svoje poslanstvo s prenašanjem novejša zgodovine Slovenije, z izobraževanjem osnovnošolcev, organizacijo proslav ter s tem prispeva k razvoju in promociji Občine Trzin.

Nagrada Občine Trzin**Turistično društvo Kanja Trzin**

Turistično društvo Trzin je bilo ustanovljeno 9. aprila 1999, leta 2007 pa je v svoj naziv dodalo simbol kanje, ptice, ki je značilna za naravo, podobno trzinski, in naj bi skrbela za njeno uravnoteženost.

Društvo je s svojim delovanjem v vseh desetih letih uresničevalo cilje, zapisane v svojem Načrtu za razvoj in organiziranost turizma v Trzinu, ki ga je društvo sprejelo ob svoji ustanovitvi. Ob sodelovanju Občine Trzin, Osnovne šole Trzin in vseh, ki jim je blizu turistična dejavnost in skrb za prijetnejši in urejen Trzin, za večjo kakovost življenja v kraju, za njegovo prepoznavnost ter ohranjanje tradicije in naravnega okolja je društvo uresničilo vrsto pomembnih nalog. Ves čas je odprto za sodelovanje pri organizaciji različnih prireditev in dogodkov v domačem kraju, hkrati pa je navezalo tudi številne stike s sossejnjimi in drugimi kraji po Sloveniji. Izpostaviti velja prizadevno delo sekcije rezbarjev društva, ki so kar nekaj zaščitni znak in ambasador Trzina na številnih turističnih prireditvah, pohvalo pa si zasluži tudi turistični podmladek na Osnovni šoli Trzin, ki prav tako

deluje že deset let in z raziskovalnimi nalogami uspešno tekmuje na državnih tekmovanjih Turizmu pomaga lastna glava. Društvo že od svojega začetka pripravlja eno najodmevnejših etnoloških prireditev v Trzinu, Florjanov sejem, ki se je že krepko usidral v programih prireditev različnih turističnih in drugih organizacij in je s številnimi spremeni prireditvami že tudi pridobil pomemben sloves v širši in tudi daljni okolici. Društvo tako rekoč vsak mesec pripravi vsaj po eno odmevnejšo prireditev, med odmevnejšimi pa moramo vsekakor omeniti vsakoletni Mednarodni folkorni festival, ki ga društvo zadnja leta pripravlja v sodelovanju z mariborskim festivalom Lent in vsakoletno pustovanje v Trzinu. Trzinsko turistično društvo je s svojim delovanjem krepko vpeto v družabno življenje Trzina, v svoje dejavnosti enakovredno vključuje tudi druga trzinska društva, s svojim delovanjem, še zlasti s podeljevanjem priznanj za urejenost kraja, pa prispeva tudi k lepšemu in bolj prepoznavnemu izgledu domačega kraja.

**Posebno priznanje
Občine Trzin ob 10.
obletnici občine
Ivan Novak**

Že od mladosti gospod Ivan Novak dejavno sodeluje na številnih področjih življenja v Trzinu, še zlasti pomembno pa je bilo njegovo delo, ko je bil vse od leta 1972 do leta 1998 tajnik Krajevne skupnosti Trzin. Ob tem se je ves čas prizadeval za napredek kraja, še zlasti pri urejanju takrat še nerazvitega infrastrukturnega komunalnega področja. Po ustanovitvi samostojne občine je bil prva štiri leta član Občinskega odbora za okolje in prostor, v naslednjih mandatih – in še sedaj – pa je aktiven član Nadzornega odbora Občine Trzin. Izjemno pomembno delo je opravil tudi s sodelovanjem pri urejanju delitvene bilance med občino Domžale in občino Trzin.

Poleg pomembne funkcije v takratni krajevni skupnosti in kasneje občini Trzin je gospod Novak vidno vlogo igral tudi na kulturnem področju, saj je bil nekaj let tudi predsednik KUD-a in ljubiteljski igravec, v Prostovoljnem gasilskem društvu Trzin pa je bil dolga leta poveljnik in podpoveljnik. Za svojo prizadevnost pri delovanju krajevne civilne zaščite je bil nagrajen z zlatim znakom Civilne zaščite.

S svojim več kot 37 letnim zavzetim delom in prispevkom k razvoju našega kraja, s prostovoljnim delom na različnih področjih društvenega in družabnega življenja ter ob njegovi 70-letnici gospod Ivan Novak upravičeno prejme visoko, posebno priznanje ob 10. obletnici občine Trzin.

Ivan je živa kronika trzinskega osamosvajanja in razvoja

Letošnjo posebno nagrado občine Trzin ob njeni 10. obletnici je za svoje dolgoletno delo v Krajevni skupnosti Trzin in delo v KUD-u Franca Kotarja Trzin ter PGD Trzin prejel Ivan Novak, ki bo letos julija praznoval tudi svojo sedemdesetletnico. Ivana dobro poznajo tako rekoč vsi starejši Trzinci, saj je približno četrto stoletja opravljal funkcijo tajnika trzinske Krajevne skupnosti. Predsedniki krajevne skupnosti in drugi funkcionarji so se menjavali, Ivan pa je ostajal in je še vedno eden tistih, ki najbolje pozna Trzin in še zlasti njegov razvoj v času, ko je bila še krajevna skupnost v sklopu občine Domžale.

Pred 70 leti, dve leti pred drugo svetovno vojno, se je rodil v Motniku pri Kamniku, kjer je obiskoval tudi osnovno šolo, v nižjo gimnazijo pa je hodil na Vrnsko. Leta 1952 se je preselil v Trzin, končal takratno nižjo gimnazijo v Domžalah in se nato izučil za strojnega ključavničarja v tovarni Elma na Črnučah, kjer se je tudi zaposlil. Tam je v tistih časih delal tudi precej Trzincev. V Elmi je delal tudi po služenju vojaškega roka, nato pa je nekaj časa delal v kamniškem Svitu, potem pa se je odločil za samostojno obrt. V tistem času se je precej ukvarjal s športom. Opravil je tudi celo vrsto vaditeljskih in strokovnih tečajev, tako da si je med drugim prislužil tudi naziv vaditelja telovadbe in sodniški izpit za nogomet. Spomni se, kako je bil na vajeniški šoli med najboljšimi športniki, in mu je njegov učitelj telovadbe, ki je bil sicer znan športni delavec, večkrat pustil, da je kar on vodil športno vzgojo. Ukvarjal se je s celo vrsto panog - od atletike, do gimnastike, rad pa je tudi kolesaril in sploh je šport pomenil pomemben del njegovega življenja. Že kot mladinec se je vključil tudi v vrste trzinskih gasilcev. Kaj kmalu je postal deseter, nato je opravil izpit za izprašanega gasilca, ko se je vrnil s služenja vojaščine, pa so mu kmalu zaupali mesto podpoveljnika, nato pa vsaj dva poveljniška mandata v društvu.

»Ja, takrat so bili drugačni časi!« se spominja. »Na akcije smo se vozili še z vozom s konjsko vprego, ki ga je vozil Trojanškov – Fingratov ata. Spominjam se tudi, kako smo kupovali prve avtomobile, najprej star kombi, potem smo dobili večjega, še posebej pa mi je v spominu ostal nakup novega IMV kombija v Novem mestu. Takrat je bil predsednik Blažev (Mušičev) Blaži. Iz Novega mesta so nam sporočili, da imajo za nas nov avtomobil, vendar mi nismo imeli zanj zadosti denarja. Iz IMV-ja so nam postavili ultimatum: »En dan imate časa, da ga plačate in pridete ponj!« Nismo vedeli, kako bi, a se nismo vдали. Šli smo prosit zdaj že pokojna Franca Kavčiča (starejšega) in Janeza Bendo (starejšega), da nam posodita manjkajočo vsoto denarja. Še sedaj se spomnim, kako je Benda rekel: »Ar mejš, bomo nekaj napisal!« Še isti dan smo se z denarjem odpeljali v Novo mesto. Ko smo prišli v tovarno, smo avtomobil videli, imel pa je že tablice preizkušnja, ker so ga prodali. Šli smo do direktorja in pokazali denar. Takoj je šel do svojih podrejenih. Ni hotel snesti svoje besede, nadrl je tiste, ki so avto prodali: »Ta avto smo obljubili Trzincem in Trzinci ga bodo dobili!« In res smo ga dobili! Kasneje smo dobili še druge avtomobile iz Hrastnika... Ampak, saj je to lepo opisano v tisti knjigi, ki je izšla ob stoletnici društva.«

Ivan se spominja še cele vrste gasilskih prilog in kako so nabavljali drugo gasilsko opremo - od brizgaln do osebne opreme in drugih potrebnih stvari. Precej odrekovanja in prostovoljnega dela so porabili za to, tudi za gradnjo in širitev doma. Še zdaj se spominja, kako je delal skupaj s Helmutom Verbičem, Francem Pirnatom in drugimi. Oči pa se mu zresijo, ko se spomni razdora, neupravičene obtožbe in umika iz gasilskih vrst.

Bolj vesel pa je ob spominih na doživetja s trzinskimi gledališčniki. Tudi v KUD-u Franca Kotarja Trzin se je včlanil kmalu po prihodu v Trzin. »Ja, to so bili pa časi! Ne vem, koliko vlog sem odigral, bilo pa jih je dosti. En-

krat sva jih z zdaj žal že pokojnim Ivkom Ručigajem štela, pa ne vem, če sva vse preštela! Nastopov res ni bilo malo, še zlasti, če pomislim, da smo nekatere uspešnejše igre odigrali tudi po 25 krat. Na leto pa smo imeli tudi po več premier. Tisti nastopi so bili doživetja sama zase, spominjam pa se tudi, kako smo igralci po Trzinu nabirali drva za ogrevanje dvorane. Živahno je bilo! Sicer pa sem igral pod vodstvom kar nekaj režiserjev - od nekdanjega trzinskega učitelja Torelija, pa Marjance in Ivka Ručigaja, Toneta Ipavca in tudi priznanega poklicnega igralca Maksa Furijana. V Kudu sem bil kar dolgo v upravnem odboru, nekaj časa pa sem bil tudi predsednik društva. Tudi posodobitev dvorane in gradnja prizidka nista bila majhen zalogaj.«

Ivanovo aktivno sodelovanje v trzinskem društvenem življenju ga je kmalu pripeljalo tudi v politične vode. Najprej je bil član sveta Krajevne skupnosti Mengeš, saj je v povojnem obdobju Trzin nekaj časa sodil v mengeško krajevno skupnost.

»Spomnim se, kako je med Trzinci v začetku osemdesetih let, natančneje jeseni leta 1971, dozorel sklep, da naj bi šli na svoje, da naj bi ustanovili svojo krajevno skupnost. Želeli smo samostojneje odločati o usodi našega kraja, nesoglasja pa so se pojavljala tudi zaradi razdeljevanja denarja. Dobili smo ga namreč le v vrednosti štirih samokolnic peska. Ocenjevali smo, da bi v Trzinu lahko dobili več denarja iz občinske blagajne. Na zboru krajanov smo takrat sprejeli sklep o osamosvojitvi in 1.1.1972 je Trzin postal lastna krajevna skupnost v sklopu občine Domžale. Prvi predsednik je bil Matevž Štefe, jaz pa sem postal tajnik krajevne skupnosti. Delal sem prostovoljno do konca leta 1975. Lahko rečem, da sem v tistem času za svoje delo v krajevni skupnosti dobil res skromno plačilo. Ko sem se leta 1976 mislil spet bolj posvetiti svoji obrti, so mi ponudili profesionalno delo tajnika krajevne skupnosti in ponudbo sem sprejel. Tajnik sem bil nato vse do leta 1998, malo

preden je Trzin postal samostojna občina.«

Kot samostojna krajevna skupnost je Trzin takrat res dobil nekaj več denarja kot prej, ko je bil z Mengešem, in Ivan se spomni, da je bila prva naložba, ki so jo uresničili, postavitev nove avtobusne postaje na Ljubljanski cesti, druga naložba pa je bila obnova mostu preko Pšate na Habatovi ulici.

»Tista postaja je bila dobra! O njej so pisali celo v časopisih. Sploh pa smo takrat postopoma začeli urejati komunalno infrastrukturo naselja, saj je bilo vse še precej v povojih.. Vodovod smo sicer že imeli, potrebno pa je bilo speljati kanalizacijo, cestno razsvetlavo. Sprva je bilo v vasi le nekaj kandelabrov. Lahko rečem, da smo kar pridno delali. Asfaltirali smo praktično vse ceste, do ustanovitve občine sta nam neasfaltirani ostali le dve pomembnejši poti, ena je od pekarnice Kralj proti železniški postaji, druga pa je bila cestna povezava Jemčeve ceste z Mengeško, tam mimo Vertičevih, kjer je tisti neasfaltirani odsek še vedno problem. Že kmalu po ustanovitvi trzinske krajevne skupnosti smo začeli graditi tudi novo naselje Trzin oz. Trzin Mlake. To je za sabo potegnilo številne premike. Zaradi dotoka novih prebivalcev je bilo treba poskrbeti za gradnjo vrtca, trgovine, novo šolo. Takrat smo marsikaj gradili s samoprispevki in s tem je bilo kar precej dela. Spomnim se, kako nam je šlo za to, da bi bil samoprispevek za novo šolo sprejet. Na občini Domžale smo imeli sestanek za izvedbo referenduma. Vodil ga je takra-

tni predsednik občine, zdaj že tudi pokojni Karel Kušar. Ko me je vprašal za mnenje, sem dejal: »Tako začnite z delom na terenu za gradnjo nove šole v Trzinu.« Strinjal se je z mano in takoj so začeli kopati gradbeno jamo, in referendum je uspel. Mogoče so bila prav začeta dela na terenu tisti jeziček na tehtnici, ki je prevladal in prepričal ljudi, da gre zares.»

Ivan se spominja, kako je moral kot tajnik delati tako rekoč vse. Bil je deklica za vse. Pripravljati je moral gradiva in druge materiale za sestanke krajevnega vodstva, za trzinske delegacije, ki so zastopale trzinske interese na zasedanjih občinskih zborov, pa za sestanke takratnih interesnih skupnosti, zraven pa pisati celo vrsto prošenj, sklepov, odločb in drugih dokumentov, seveda pa je moral ves čas bdeti tudi nad potekom naložb, zbiranjem denarja, načrti in posredovati ob zahtevah in opozorilih krajanov.

»Dela mi res ni manjkalo, moram pa reči, da so bili tudi člani sveta KS zelo dobri in so dobro delali. Veliko je bilo narejenega! Tudi

v Domžalah nisem imel nobenih problemov. Vsa vrata so mi bila vedno odprta in sorazmerno radi so nam prisluhnili. Osebnost Domžalčanov nisem imel nobenih težav. Skoraj z vsemi sem imel dobre odnose in marsikaj se je dalo doseči. Še zdaj srečam koga iz tistih časov in se nasmejemo, kako smo sodelovali in zagnano delali.«

V tistih časih se je začela tudi gradnja obrtno-industrijske cone, nato so prišle na vrsto ideje o trzinski obvoznici. »Še vedno si upam trditi, da bi stari del Trzina že takrat dobil obvoznico, če ji ne bi nasprotovali nekateri posamezniki. Načrti so se spreminjali in vsaka taka sprememba je tudi od nas zahtevala nova pogajanja in prepričevanja z ljudmi. Takrat smo imeli izdelane tudi že vse načrte za pločnike in razsvetljavo ob Mengeški cesti in delno smo jih že tudi uresničili.« Ivan ve veliko zgodb o pogajanjih, idejah, neuspehih poskusih in načrtih, kako bi kaj lahko bolje uredili. Z gotovostjo lahko trdi, da je bilo v obdobju 1972 – 96 v Trzinu zelo veliko narejenega. Da je Trzin takrat postal praktično

komunalno opremljen, in se je uvrstil med najbolj urejena naselja. Spominja pa se tudi, kako so iz Trzina otekala sredstva, ki so se nabirala ob gradnji novega naselja in obrtne cone. Odlive so nadomeščali na najrazličnejše načine, tudi tako, da so se odločili za gradnjo še nove, dodatne vrste hiš, s katerimi so krili nove potrebe po denarju. Še dobro se spominja najrazličnejših zapletov in prigod iz tistih časov, na primer, ko je pri porabi denarja svoje prispevala tudi inflacija. Ko razmišlja o upravičenosti ustanovitve trzinske občine, pravi, da je bilo prav, da smo šli na svoje. Že takrat so izračuni kazali, da bo v Trzinu ostajalo več denarja. V Domžalah so namreč proračunski denar delili glede na število prebivalcev, Trzin pa je imel višjo izobrazbeno raven prebivalcev, takih z višjimi služki in po takratnem sistemu je denar iz Trzina polzel v druge dele občine. Prepričan je, da je bil Trzin tako prikrajšan in da bi po delitveni bilanci moral dobiti več denarja. Ivan je, kot nezamenljiv poznavalec razmer, sodeloval pri pogajanjih o delitveni

bilanci. Pravi, da so ga nekateri pri naštevanju dolgov domžalske občine tudi ustavljali, vendar pa zdaj ocenjuje, da je konec koncev tudi dobro, da smo se s prejšnjo občino prijateljsko razšli in da odnosov ne grenijo stare zamere.

Po tem, ko je Trzin postal samostojna občina, je Ivan v prvem mandatu deloval kot nezamenljiv član komisije za okolje in prostor, dva mandata pa je že član Nadzornega odbora občine. Bil je tudi član komisije za vračanje vlaganj v telekomunikacije na območju Trzina.

Včasih ga nekatere stvari zmotijo in tudi užalostijo, vseeno pa z zadovoljstvom gleda na prehojeno pot in tudi na korake nove občine. Zdaj je upokojen, ima že tri vnuke, z veseljem pa prijateljem postreže tudi z vrhunskim vinom, ki ga sam pridelava v svojem vinogradu na bizeljskem območju. Ko sem ga skušal izzvati, s čim ni zadovoljen, se je diplomatsko izognil in mi izdal le, da ima že nekaj časa težave s hrbtenico, vendar se ne da kar tako, saj je že dolgo pravi Trzinec.

MIRO ŠTEBE

Jože Kajfež: S svojim krajem moraš živeti

Podeljevanje občinskih in podobnih priznanj je vedno kočljivo, saj je ob tem pogosto slišati očitke, zakaj pa temu in zakaj ne temu? Takšna razmišljanja je bilo občasno slišati v prejšnjih letih tudi v Trzinu, letos pa je med ljudmi glede dobitnika najvišjega priznanja slišati le odobravanje in celo razmišljanja, da bi si Jože Kajfež mogoče zaslužil celo naziv častnega občana. Jože je namreč v zadnjih letih v Trzinu zelo prisoten, in je s svojim nesebičnim delom krepko prispeval k izboljšanju odnosov in tudi življenjskih razmer v našem kraju. Tudi v Odsevu smo ga že nekajkrat predstavljali, zato naj tokrat o »zlatem nagrajencu«, za osvežitev spomina, na začetku napišemo le nekaj osnovnih podatkov.

Jože Kajfež je zdaj star 36 let. Po poklicu je lesarski tehnik in dela že skoraj 17 let v tovarni Lip Radomlje, kjer zdaj bdi nad

nabavo surovin. Dve leti je že poročen in ima sina Klemena, v zadnjem času pa z vso vneemo na Viru pri Domžalah gradi novo hišo, kar pomeni, da se bo preselil iz Trzina. Hiša je bila že lani »pod streho«, zato je Jože pričakoval, da se bo vanjo vselil že letos, vendar se zdaj izogiba napovedim. Prav zaradi gradnje hiše in skrbi za svojo mlado družinico se je pred časom odločil, da preda krmilo trzinskega gasilskega društva nasledniku, sam pa je še vedno dejaven v upravnem odboru društva.

Jože je na trzinsko Prostovoljno gasilsko društvo zelo navezan, saj je njegov član, skoraj odkar pomni. Uradno je njegov član postal leta 1984, v društvu pa je bil že prej in je leta 1982 zanj celo tekmoval. Ker je bil njegov oče zaveden gasilec, ga je že kot pionirja, tako kot brata Marka, vključil v gasilske vrste. O njegovih gasilskih karieri smo že večkrat pisali, povejmo le, da ima zdaj čin gasilskega častnika prve stopnje, ob tem pa še celo

vrsto specializacij, in da je kar 11 let vodil društvo.

Vodenje gasilskega društva kot je trzinsko, je odgovorna naloga. Koliko članov zdaj šteje društvo in kako gledaš na predsednikove naloge pri vodenju društva?

V PGD Trzin imamo zdaj 64 članov. Tisti, ki so stari med 18 in 63 leti in so opravili izpite za izprašane gasilce, so operativno moštvo, imamo pa še 10 do 12 veteranov in več mladincev. 6 ali sedem odraslih članov nima izpita, tako da nas je v operativni skupini kakih 40. Razlikujemo pa se po stopnjah izobrazbe in po specialnostih, za katere smo usposobljeni, na primer za delo s plinskimi maskami in podobno. Imamo tudi približno 400 podpornih članov.

Predsednik društva je zadolžen bolj za organizacijske zadeve, predstavljanje društva in preventivo, poveljnik pa deluje bolj na operativnem področju, pri vodenju gasilcev med akcijami in pripravi na različna posre-

dovanja. Ko hitimo na pomoč, določimo tudi vodjo intervencije, ki je zadolžen za dober in varen potek akcije. Vodja intervencije tako glede na podatke o nesreči določa, kdo bo šel v akcijo, s kakšno opremo bomo posredovali in na kakšen način bomo naloge izpeljali. Vodja

intervencije dostikrat podrobnejša poročila o razmerah dobi šele od udarne skupine gasilcev, ki na mestu samem vidijo, kako stvari stojijo.

Ali to pomeni, da ti kot predsednik nisi hodil na reševalne posege?

Ne, jaz sem po duši pravzaprav operavec, in sem kar velikokrat sodeloval v reševalnih akcijah in jih glede na svojo tehnično znanje večkrat tudi vodil. Mislim, da je reševanje osnovna naloga gasilcev.

Ali se zdaj delo gasilcev dosti razlikuje od dela, kakršnega so poznali vaši predhodniki?

V zadnjem obdobju sta se znanje o gašenju in tudi gasilska oprema zelo izpopolnila. Po drugi strani pa zdaj gasimo tudi požare, v katerih gorijo precej bolj gorljive in tudi strupene snovi. Zdaj je veliko plastike, kemikalij in drugih umetnih mas in tudi objekti so pogosto višji in bolj zapleteno dostopni, kot so bile nekdanje domačije. S tem ne trdim, da včasih ni bilo tvegano in naporno. Tudi takrat so se lahko podirale stene in na gasilce rušili stropi. Z opremo, ki so jo takrat imeli, so precej tvegali, a vendar so šli v akcije. Zdaj imamo sodobnejšo, varnejšo in bolj učinkovito opremo. Z manj vode lahko pogasimo hujše požare, lahko smo učinkovitejši in hitrejši. Imamo dihalne aparate, negorljiva oblačila, drugačno znanje. Prav znanje in hitro ukrepanje sta pogosto odločilna dejavnika, ki naše posege razlikujeta od nekdanjih akcij.

Kako hitro pa ste gasilci lahko zdaj v akciji?

Po pravilih, ki nam jih določa država, bi morali prvi avto z moštvom iz gasilskega doma zapeljati v petih šestih minutah po prejemu obvestila. To je res kratek čas, ampak včasih, še zlasti v nočnem času, uspe to že v štirih minutah.

To je pa izjemno hitro, skoraj neverjetno.

Pa se zgodi. Včasih nekateri prihitijo kar v pižamah. V domu imamo pripravljene škornje in zaščitna oblačila in kar skočiš v škornje, vržeš nase oblačilo, pa si pripravljen. Res pa je, da drugače traja le nekaj dlje, da se zberemo. Imamo pa pripravljene tudi rezervne nogavice in majice, da se lahko preoblečemo, čeprav so nekateri včasih res gasili kar v pižamah pod

zaščitnimi oblačili. Največkrat prvi iz doma odpelje veliki avto, ki je tudi najbolje opremljen, kasneje pa mu sledijo drugi. V prvi udarni skupini je običajno po pet šest gasilcev.

Lahko podrobneje opredeliš naloge predsednika?

Ob pomoči predsedstva oziroma upravnega odbora bdi nad delom društva. Skupaj pripravijo načrt potreb, kaj je treba nabaviti, od reševalne do osebne in zaščitne opreme. Treba je poskrbeti za redne zdravniške preglede reševalcev ter za njihovo izobraževanje. To imamo znotraj gasilske organizacije sicer res dobro urejeno. Ves čas moramo skrbeti za obnavljanje in dopolnjevanje znanja. Za specialna znanja zveza prireja tečaje v izobraževalnem centru na Igu ali tudi v Sežani. Organizirano je tudi izobraževanje za višje čine, zveza pa poskrbi tudi za osnovno izobraževanje. Tega je kar veliko, vendar je utečeno in dobro urejeno.

Predsednik pa mora bdeti tudi nad denarjem društva.

Da. Sredstva pa so rak rana gasilskih društev. Resnici na ljubo moram povedati, da nam v Trzinu Občina stoji ob strani in da nam je do zdaj kar izdatno pomagala. Z občinsko pomočjo smo se kar solidno opremili, že kar nekaj časa pa sanjamo o novem gasilskem domu, saj je ta že premajhen. Ko se želimo preobleči v gasilske obleke in opremiti, v domu ni prostora, tako da moramo najprej ven zapeljati avto.

Pa se v zvezi z načrti za novi gasilski dom kaj premika?

Novi dom je že kar dolgo naša želja. Izdelali smo že idejne načrte in imeli pogovore o zemljišču, kjer naj bi ga zgradili. Kaj več pa se še ni zgodilo, bojim se, da zaradi težavnejših gospodarskih razmer še nekaj časa ne bomo imeli novega doma. O njem je slišati tudi različne zamisli. Po najnovejši naj bi bile skupaj z gasilskim domom na izbranem mestu tudi trgovine. Težko napovedujem, kako bodo na koncu stvari urejene.

Kako pa je z avtomobili? Ali potrebujete kak nov avtomobil?

Niti ne. Zadnjega, za prevoz moštva, smo dobili lani, zraven pa smo kupili še prikolico za prevoz brizgalne črpalke.

Železna naloga v letnih načr-

tih gasilskega društva so bile včasih tudi gasilske veselice. Zdaj ste jih skoraj opustili.

Zadnjo veselico smo imeli leta 2006 ob stoletnici društva, če bo po sreči, pa jo bomo, kot se zdaj pogovarjamo v upravnem odboru, letos verjetno spet pripravili. Veselice pa opuščajo tudi druga društva. Zdaj je zakonodaja tako zakomplicirala stvari, zaostriła odgovornosti, da marsikdo premisli, ali bo organiziral veselico. Spominjam se, kako je bilo včasih, deset let nazaj, ko so veselice pripravljali tako rekoč vsi, in smo morali prav izbirati pri datumih, da smo našli kakšno praznino in da se naša veselica ni prekrivala s kakšno drugo. Zdaj tudi teh prireditev ni več toliko. V Trzinu se še veliko dogaja, ni pa več veselice v tradicionalnem smislu.

Kaj pa Florjanova nedelja? Letos je bila okrnjena in ni bilo gasilske povorke.

Ja, za to pa nam je žal. Gasilska maša na Florjanovo nedeljo je bila že skoraj tradicija. Letos bi bila v povojnem obdobju že dvajseta. Trzinski gasilci smo bili med prvimi, ki smo si upali v tistem, če rečemo, komunističnem obdobju spet organizirati gasilsko mašo za Florjanovo nedeljo. Zdaj smo šli k novemu gospodu župniku in mu pojasnili naše razloge, zaradi katerih smo želeli, kot po običaju, mašo imeti ob deveti uri. Vendar se nismo sporazumeli. Lepo smo mu razložili naše razloge za vztrajanje pri deveti maši. Na naše gasilske maše so prihajali gasilci iz sosednjih, tudi oddaljenih društev - med njimi so bili tudi starejši in ti so si želeli, da se jim domov ne bi bilo treba vračati tako pozno. Če se je maša začela ob deveti uri, se je vse izšlo. Maša je trajala eno uro, mogoče smo za začetek povorke potrebovali tudi nekaj več časa, potem pa je bil na prizorišču Florjanovega sejma pred gasilskim domom še kulturni program z nastopom mengeške godbe in prijateljskim druženjem. Vse se je rado zavleklo in naši gostje so domov tako prihajali kar pozno. Če bi mašo zdaj imeli kasneje, bi se stvari precej zapletle. Nič ne bi bilo narobe, če bi imeli samo mašo, ker pa imamo že po tradiciji povorko in kulturni program, pa bi bilo le prav, če bi bila maša ob 9. uri.

Osebnostno nič ne oporekam žu-

pniku pri njegovem urniku nedeljskih maš, vendar mislim, da bi pri eni maši na leto vseeno lahko naredil izjemo. To ne bi smelo biti tak problem. Menim, da so se zdaj razmere v družbi precej spremenile. Številna društva so se dobresedno prisiljena boriti za članstvo. Na vse načine jih skušajo pritegniti in mislim, da bi to moralo veljati tudi za cerkev. Morala bi živeti s krajem. Brez tega ne bo nič, bo mrtva.

Ti pa si ves čas kar precej živel s Trzinom. Si član še katerega od trzinskih društev?

Včasih sem bil član DPM-ja, pa mislim, da zdaj nisem več. Bil sem tudi v smučarskem društvu, vendar si več dela nisem hotel nakopati. Mislim, da ne moreš uspešno delovati v desetih društvih naenkrat. Saj sem pomagal tudi drugim. Pomagal sem šel tja, kjer so bile težave ali so me potrebovali. Sodeloval sem pri pripravi številnih prireditev, na primer pri silvestrovanjih, vendar sem prvenstveno gasilec. Kot sem že rekel: moraš živeti s krajem. Je pa res, da je v Trzinu v zadnjem času malo morje najrazličnejših društev, za nekatera sploh ne vemo, da obstajajo. A so. Ko sem pogledal v občinski proračun, sem videl, katera društva prejemajo občinske dotacije. V življenju Trzina pa jih ni videti. To se mi ne zdi prav. Saj se točno ve, katera društva delajo v in za Trzin.

Kako pa gledaš na prostovoljstvo?

Mislim, da je v krizi. V družbi, še zlasti v nekaterih podjetjih, bi morali delodajalci spremeniti odnos do prostovoljcev. Tudi drugače bi morala družba to področje spremeniti. Sedanja ureditev prostovoljstvu ni naklonjena.

Za konec me zanima, kaj ti pomeni letošnje občinsko priznanje?

Moram reči, da sem se to tudi sam spraševal. Ali sem dobil priznanje zaradi gasilstva ali zaradi svojega dela v Trzinu? Ne vem še, kakšna je obrazložitev. Če sem dobil priznanje zaradi gasilske organizacije, ne vem. Potem si vreden toliko, kot je najšibkejši člen v organizaciji, če sem pa priznanje dobil zaradi svojega prispevka k razvoju Trzina, pa sem vesel.

MIRO ŠTEBE

Zoran Rink: Prireditve so kakovostne, če jih popestrijo ljudje

Gospod Zoran Rink, po tradiciji poimenovanja priseljencev v Trzinu že pravi Trzinc, živi z družino v starem delu kraja, sicer pa je v zadnjem obdobju poznan predvsem kot televizijski snemalec trzinskih dogodkov in zato udeleženec številnih prireditev. Pogovor z njim sem, kot sosed, rada sprejela, vendar sva se pri tem od zasebnega »ti« raje odločila za uradni »vi«.

Ob letošnjem trzinskem občinskem prazniku, 15.maju, ste prejeli visoko priznanje – srebrno plaketo Občine Trzin. Kaj vam to pomeni in kaj vam sicer pomeni ta praznik?

Zame je vsak praznik pomemben, saj nekaj obeležuje, je nek spomin na pretekle dogodke, ki jih ne smemo pozabiti. Hkrati pa se tedaj sprostimo in poveselimo. Tako je tudi s praznikom naše občine. Pred desetimi leti se nas je na referendumu večina občanov odločila, da si želi svojo občino. Zato je ta praznik tudi čas, da se na to spomnimo, preštujemo naše uspehe in se skupaj poveselimo. Priznanja Občine Trzin sem vesel in sem na to ponosen.

Že več kot dvajset let z družino živite v Trzinu. Kako ste se vključili v sosedski okoliš in v življenje kraja?

Pred kratkim sem v Odsevu uredniku gospodu Miru Štebetu opisal svojo biografijo. V Trzin smo se z ženo in sinom vselili natanko pred 30 leti. Deset let je minilo, odkar me je župan gospod Tone Peršak imenoval za poveljnika Civilne zaščite občine, sam pa bom letos praznoval 60-letnico svojega rojstva. Kar nekaj okroglih obletnic je zame v tem letu. Kar se tiče vključitve v moj življenjski okoliš, moram povedati, da s tem nimam težav. Z večino sosedov in sokrajanov sem v zelo dobrih odnosih, ker se rad pogovarjam, poslušam nasvete in želje drugih, seveda če so v interesu večine. Če pa gre le za osebne interese posameznika, razen seveda družabnih dogodkov, pa me ni zraven.

Pomembno vlogo imate v Civilni zaščiti Trzina. Nekateri na

to področje še vedno gledamo od daleč in nas kaj malo pritegne. Zakaj in kako animirati prebivalce?

Pri imenovanju na to pomembno funkcijo je zagotovo prevladala moja strokovnost na področju civilne zaščite in seveda pripravljenost za pomoč vsakomur v primeru nesreče. Imate prav, večina to področje zane marja vse dotlej, dokler se kaj ne pripreti. Tedaj pa se vsi sprašujemo, ali Občina in država ne bosta nič storili, ali na nesreče nista pripravljeni. Vprašam vas, kdo pa je občina? Kdo je država? Ali nismo mi vsi? Da, lahko se postavi organizacija, lahko se kupi sredstva, vendar kdo bo poznal organizacijo in uporabljal kupljena sredstva, če se na tem področju ne bomo angažirali – izobrazili že pred nesrečo! Mislim, da je potrebno o vsem občane seznaniti. In veliko je takih, ki bodo k tej organizaciji pristopili. Ravno v teh dneh vodimo animacijske sestanke z občani.

Mogoče lahko kaj poveste še o vaši nekdanji zaposlitvi. Bili ste pri policiji. Ali je tu stanje boljše kot nekdanj in kaj storiti za večjo varnost ljudi in premoženja.

Da, v policiji sem bil trideset let. Nazadnje kot namestnik komandirja letališke policijske postaje na Brniku, zadolžen za področje varnosti, načrtovanja in izobraževanja. Od tu tudi večina moje strokovnosti za področje civilne zaščite. Ko pa me sprašujete po boljšem ali slabšem stanju na tem področju v policiji, vam ne morem odgovoriti, ker so se zakoni od moje upokojitve do danes nenehoma spreminjali. Mislim, da je že pred mojo upokojitvijo bilo čutiti poskuse strankarskih vplivov, ne morem pa ocenjevati sedanjega stanja, ker kolege le redko obiščem in se tedaj nočem pogovarjati o politiki, ki jo je povsod dovolj. Kar se tiče varnosti pa je treba vedeti, da več ko je prepovedi in nadzora, vse več se rodi tudi negativnosti. Mislim, da je potrebno veliko več narediti pri vzgoji mladine doma in poudarjati dobre lastnosti in stvari, ker zgledi le vlečejo.

Po naravi ste, kot vas poznam,

družabni. Pa vendarle le do določene mere. Včasih dobim vtis, kot da ste nekoliko odsojni ali zadržani do določenih vprašanj. Se motim?

Da, rad se poveselim in skušam vnesti med ljudi malo dobrega razpoloženja. Ko pa sem zadržan, je to takoj opazno, da z menoj nekaj ni v redu. Da vedno človek ni razpoložen, je naravno, saj ga lahko pestijo zdravstvene ali druge težave.

Zoran, rekli ste, da je prav občinski praznik tisti, ko lahko spregovorimo o uspehih in problemih pri načrtovanem razvoju občine. Kako gledate na napredek v preteklih letih, tudi na dejstvo, da se nekatere naloge odmikajo, da si sami dostikrat ustvarjamo probleme?

Sem mnenja, da je naš napredek umirjen, kar ni slabo. Vedno pa se pri vsaki stvari pojavljajo tudi problemi, in ne gre vse tako, kot bi si želeli. Včasih je tudi tako, da si sami grenimo življenje. Če samo pogledamo: svetniki na seji sprejmejo določeno odločitev, v medijih pa se razlaga isto stvar drugače, tako da občani že ne vemo, kaj je res. Tega bi bilo lahko manj.

Kot snemalec imate vpogled v vse prireditve in dogodke v Trzinu, od tistih najkakovostnejših do drugih, ki so pripravljeni sicer prostovoljno, pa vendarle ocenjeni kot manj kakovostni. Mogoče je tu poleg ljubiteljskega pristopa krivo tudi nesodelovanje med organizatorji?

Obiščem res veliko prireditev, vendar jih ne ocenjujem, ker to

ni v moji domeni. Mislim pa, da je vsaka prireditev zase kakovostna, če jo le popestrijo občani s svojo prisotnostjo. Nekateri prireditve so izvedene s profesionalnimi izvajalci, ki tudi več stanejo, vendar morda tudi zaradi slabe obveščenosti ni obiska. Pod obveščenost pa pojmem poleg plakatov in letakov še tiste najučinkovitejšo – od ust do ust. Tu pa lahko šepa sodelovanje med organizatorji, društvi. Res pa je, da so tudi taki, ki so zadržani do domačih prireditev in si kulturnih užitkov in srečanj iščejo druge.

Kako pa vi praznujete, recimo 1. maj, in kaj lahko prispevate, da bi se Trzinci ponovno družili ob kresu?

Prvi maj je svetovni dan delavstva. Ker sem bil tudi sam delavec, ga praznujemo vsako leto s prijatelji in sorodniki v bližini doma ali doma. Ker pa me vprašate, kako bi ga rad praznoval, sem pripravljen pomagati, da bi se vsaj na predvečer srečali krajanji, ki jim je do druženja ob kresu, ki ga ne pogrešam samo jaz, temveč veliko krajanov. V zadnjih letih, odkar ni kresovanja v kamnolomu, kresujemo sosedji sami ob Pšati. Za 1. maj pa pogrešam nadaljevanje druženja ob budnici ob golažu. Za oboje je treba nekoliko domišljije in pridnih rok, da bi si polepšali večer in dan. K temu sem pripravljen dodati svoj delež.

Za konec pa še - kateri letni čas vam je najljubši in zakaj?

Zame, ki sem kolesar in pohodnik, so razen zime vsi trije letni časi lepi, vsak na svoj način. Seveda, če bi smučal, bi mi bila zima prav tako pri srcu.

Hvala za pogovor in vse lepo vsak dan v vseh letnih časih.

J. VALENČAK

Zeleno darilo ob dnevu zemlje

V soboto, 18. aprila, je vodstvo Občine na otroškem igrišču med centrom Trzina T3 in osnovno šolo pripravilo zanimivo akcijo, s katero so počastili dan Zemlje. Simbolično so posadili

mlajšo lipo, več drevesnih sadik in skoraj 240 sadik ligustra za živo mejo ob robu igrišča. Ko se bodo drevesa razrasla, bodo nudila prijetno senco otrokom in njihovim staršem, ki že zdaj zelo

radi obiskujejo igrala na tistem igrišču. Vse skupaj se spreminja v prav prijeten športni park, saj so nedaleč od otroških igral tudi orodja fitnesa na prostem za starejše. Takšen fitnes na prostem smo Trzinci dobili med prvimi v Sloveniji, čeprav je zdaj podobnih športnih parkov že vse več. Tako orodja fitnes kot igrala otroškega igrišča so vse bolj priljubljeno popoldansko shajališče prebivalcev iz T3 in tudi drugih delov naselja, zato je prav, da je Občina ureditvi tega dela naselja namenila nekaj več pozornosti. Akcije sajenja sadik so se skoraj polnoštevilno udeležili predstavniki občinske uprave z županom Antonom Peršakom

na čelu ter številni trzinski ljubitelji narave, od vabljenih občinskih svetnikov pa sta bila spet prisotna le dva.

MŠ

Gasilska maša na Florijanovo nedeljo »da« ali »ne«?

Na željo urednika Odseva posredujem nekaj pojasnil glede Florijanove nedelje. Letošnja je že za nami in je lepo uspela, vsaj kar se tiče župnije. Slovesna sveta maša je bilo čudovito doživetje, polepšali pa so ga še gasilci, narodne noše, godba, pritrkovalci in pevci. Vsem boglonaj!

Seveda so mnogi pogrešali domače trzinske gasilce. Nekaterim se je to zdelo povsem neprimerno, neokusno in sploh nedoraslo.

Za lažje razumevanje celote bom navedel nekaj dejstev po kronološkem zaporedju. Sodbo si bo ustvaril bralec sam.

Že od 1.1.2008 imamo v župniji Trzin nov urnik nedeljskih in prazničnih maš, saj smo na podlagi statistike in prostora v cerkvi ugotovili, da so tri maše na nedeljo preveč za našo župnijo. Zdaj imamo zato po dve maši, ob 8.00 in 10.00 uri, tudi na največje praznike in letu in prostor v cerkvi popolnoma zadostuje. Edina izjema je ostala Florijanova nedelja, ko so bile tri maše po starem urniku. Prav na ta dan se je lani izkazalo, kako upravičena je bila naša odločitev za dve maši. Na lansko Florijanovo nedeljo je bilo pri maši ob 7.00 manj kot petdeset ljudi, ravno tako pri maši ob 11.00 uri. Poleg tega tudi ob 9.00 uri

ni bila nabito polna cerkev. Namen sv. maše, še toliko bolj na praznik, pa ni cepljenje, razdruževanje, ampak združevanje župnije. Zato smo na januarski seji ŽPS obravnavali Florijanovo nedeljo in sklenili, da bodo tudi takrat maše kot vse druge nedelje v letu. Sestanka se takratni predsednik gasilcev ni udeležil, čeprav je bil povabljen. Ko smo to spremembo objavili v Župnijskem listu februarja 2009, so se oglasili tudi gasilci, da se pogovorimo.

Z njihove strani je bil dan ultimatum, ki so ga kasneje uresničili: »Če se ne bo dalo zmeniti (kar pomeni, da bo tako, kot bodo rekli gasilci), potem pa ne bo maše. Maša je sicer bila, vendar brez trzinskih gasilcev. Ko so odhajali iz pisarne, je eden izmed njih pripomnil: »Če se ne bo dalo, bomo pa poslali pisno.« Mislil sem, da prošnjo na ŽPS, da bi bila maša ob 9.00 uri. A sem se zmotil. Res so poslali prošnjo, vendar mimo gospoda dekana, direktno na nadškofijo, pastoralno službo in arhidiakona. V njej so prosili, da bi imeli mašo posebej, pod šotorom, ob 9.00 uri, zato pa prosijo, če nekoga pošljejo kar z nadškofije. Kmalu so dobili negativni odgovor. Nekateri godrnjajo, da se župnik ne razume z gasilci, vendar to ni res. Sam sem zdaj na

drugem tiru, saj so gasilci sami prosili najvišjo inštanco in dobili negativni odgovor.

Nastopila je užaljenost. Kljub temu da sem poslal različnim društvom sporočilo o spremembi časa za mašo, da bo zdaj gasilska maša ob 10.00 uri, in s tem pomagal samim gasilcem, so sami ravnali nekoliko drugače. Med društva so razširili laž, da gasilske maše ne bo. Pošteno bi bilo, da bi vsaj navedli, da je njihovo prošnjo zavrnila tudi nadškofija.

Kakorkoli že: izkazalo se je, da je bila naša odločitev prava in dobra, to je lahko videl vsak, kdor je bil pri maši. Nekateri bodo sicer govorili, da smo v sporu z gasilci, vendar temu ni tako. V župniji smo imeli gasilsko mašo, ki je odprta za vse, tako kot so druge maše, k njej lahko pristopi vsak. Povabili smo na Florijanov sejem, da skupaj podpremo naše lokalne aktivnosti. Vprašanje pa je, če tisti, ki vse dogajanje organizirajo, to sploh želijo, saj ugotavljam, da na žalost skorajda niso sposobni konkretnega pogovora o stvareh. Očitno želijo, da je ločenost župnije od lokalne skupnosti popolna. Prav, pa naj bo. Težko bom potem razumel, da bodo nekaj zahtevali od cerkve samo takrat, ko jo bodo potrebovali in jim bo voda tekla v grlo.

S tem se mi zastavlja vprašanje, koliko ti gasilci res častijo sv. Florijana. Polna usta imajo sv. Florijana, ne bi pa prišli v cerkev, kjer ga kristjani častimo. Očitek, da gasilci takrat prispevajo v offer, pa sploh ne omenjam. Mimo župnije in s tem vseh trzinskih župljanov, ki jim župnijska cerkev nekaj pomeni, ki jim tudi sv. Florijan nekaj pomeni, bi gasilci imeli zasebno mašo pod šotorom, seveda brez ofra za župnijo in cerkev.

No ja, smo pač različni, bodo dejali nekateri. Prav zato sem tudi v Župnijskem listu za veliko noč povabil vse župljane, naj pridejo in podprejo Florijanov sejem, saj je vendar naš, gre za našo trzinsko skupno stvar, in prav je, da stopimo skupaj. Ne vem pa, glede na visoko raven kulture in obnašanja nekaterih, koliko časa bo to še možno. Verjetno se je bolje umakniti in pustiti stvari, ker se s časom samo uredi.

Vendar imam zelo lepe spomine in občutja ob praznovanju farnega zavetnika. Mnogi ste sodelovali na različne načine, da je bilo lepo bogoslužje, cerkev, okolica, da je bil to naš skupni praznik. Vsem izrekam iskreno zahvalo za vso pomoč, naj se vse dobro še naprej razvija z božjo pomočjo.

BOŠTJAN GUČEK, ŽUPNIK

Najboljši sejem do zdaj

»Takšnega Florjanovega sejma, kot je bil letošnji, pa še ni bilo!« »To je bil najboljši trzinski sejem do zdaj!« »Florjanov sejem je na dobri poti!« Takšne so bile ocene, ko so prizadevni člani Turističnega društva Kanja Trzin v nedeljo, 10. 5., zvečer začeli pospravljati prizorišče. Predsednici Jožici Valenčak se je kar samo smejala, saj se ji je odvilalo veliko, težko breme odgovornosti. Ko sem jo par dni pred sejmom obiskal, se sploh nisva mogla pogovarjati, saj je ves čas k ušesom tiščala telefon in klicala na vse konce. »Vse gre narobe!« mi je takrat rekla, njen mož Franci pa se je muzal, saj pozna Trzinke in trzinske prireditve. Pol ure pred začetkom je še vse pod vprašajem, potem pa se vse kar nekako izide. Raje me je povabil v klet in me vprašal, če mi kaj diši. Res je dišalo. Dišalo je po klobasah, trzinskih klobasah. Lepo so bile zložene v velikih kartonskih škatlah, in ne vem, če sem že kdaj videl toliko klobas skupaj. Franc pa se je režal: »To bo za prvi dan!« Ni sem še preveril, ali je pravilno ocenil, vem pa, da so imeli na trzinski stojnici kar veliko povpraševanje po klobasah, ki pa jih Trzinci še nismo uspeli zaščititi kot trzinske klobase, predhodnice kranjskih klobas. Ko sem se sprehajal med številnimi, lepo okrašenimi stojnicami, so prodajalci sicer vzdihovali, da prodaja ni taka, kot bi bila lahko, da je na nekaterih drugih sejmih bolje, vseeno pa mislim, da takšno tarnanje sodi zraven, saj je večina stojničarjev, vsaj v nedeljo, vztrajala do konca. So že vedeli, zakaj. Stojnic je bilo letos več, razmerje med »kra-

marijo« in izdelki umetne in tradicionalne obrti pa je bilo kar dobro, saj je bilo dosti tistih, ki so predstavljali rokodelske in druge značilne izdelke, manjkalo pa ni tudi rezbarjev, vezilj, žensk, ki so pletle kite in šivale slamnike, celo pravi kovač in tudi grajski pisar sta bila tem. Poseben ton pa so letošnjemu Florjanovemu sejmu dale spremne prireditve in bogat zabavni program. Na odru so se vrstili številni nastopajoči, in prav ti, še zlasti pa otroci, so pritegnili veliko publike, saj so jih prišli občudovat očki in mamice pa dedki in babice, sosede in še vsi drugi znanci. Dosti gledalcev so pritegnili tudi folklorniki na regijskem srečanju folklornih skupin Gorenjske. Prav to srečanje je bilo ena od simpatičnih novosti trzinskega sejma. Kot je povedal direktor območne izpostave JSKD RS-a iz Domžal Pavle Pevec, smo na trzinskem odru lahko občudovali tisto najboljše, kar se je doslej predstavljalo na drugih folklornih prireditvah po Gorenjski. Nastopili so: folklorna skupina KD Groblje, Folklorna skupina Društva upokojencev Naklo, Folklorna skupina KD Triglav iz Srednje vasi, Akademsko folklorna skupina Ozara iz Kranja, Folklorna skupina z Bleda, Folklorna skupina Strmol pod Krvavcem, skupina Kulturnega društva Karavanke in Folklorna skupina KUD Triglav iz Slovenskega Javornika pri Jesenicah. Dobrodošle novice letošnjega sejemskega dogajanja sta bili tudi predstavitve starodobnih vozil in mimohod konjenikov Konjeniškega društva Lukovica. Dosti poslušalcev in gledalcev

so s svojimi nastopi pritegnili tudi mengeški harmonikarji in mengeška godba na pihala. Zelo odmevna pa je bila tudi predstavitev prijateljske občine Sv. Jurij ob Ščavnici, saj so prišli s kar močno folklorno skupino, veliko zanimanja pa je bilo tudi za pokušino njihovih dobrot, še zlasti vina. V sejmsko dogajanje so se vključila tudi druga trzinska društva in organizacije, tako da je bila na sejmu ves čas prisotna trzinska knjižnica, ori-

entacisti pa so pripravili svoja tekmovanja. Možnosti za zabavo je bilo veliko, zelo dobro pa je bilo poskrbljeno tudi za hrano in pijačo, ki so jo že po tradiciji ponujali gostinci iz Gostilne Pri Narobetu.

Organizatorjem je šlo na roko tudi vreme in še zlasti v soboto je zabava na sejmišču trajala še dolgo po tem, ko so »stojničarji« že pospravili svoje izdelke.

MIRO ŠTEBE

VOLIMO PO EVROPSKO

7. JUNIJ 2009

IVO VAJGL

FELICITA MEDVED

ROMAN JAKIČ

BERNARDA JEKLIN

PETER J. ČESNIK

CVETA ZALOKAR ORAŽEM

Dr. MATEJ LAHOVNIK

zares
 v Evropskem parlamentu
Predstavitel programa in kandidatov na www.zares.si

Kulturni maraton 2009

Na mednarodni dan knjige, 23. aprila, je DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE TRZIN v sodelovanju z Občino Trzin, OŠ Trzin, Kulturnim društvom Franca Kotarja, Knjižnico Tineta Orla in okrepčevalnico Barca organiziralo KULTURNI MARATON v Trzinu.

Že samo ime prireditve pove, da gre za obogatitev kulturnega življenja v občini in seveda nasploh pri vsakem posamezniku, po drugi strani pa tudi za druženje več generacij, saj so od 9. zjutraj pa do 20. zvečer sodelovali tako mlajši kot starejši, bodisi kot nastopajoči ali kot gledalci.

Vstopnica na maraton je bila knjiga, ki jo je vsak pustil v »bukvarni« in jo lahko zamenjal za

drugo po svoji izbiri. Zbralo se je preko 100 različnih knjig, ki so ostale v knjižnici.

Program se je ob 9. zjutraj zaradi slabega vremena začel v dvorani Marjance Ručigaj z uvodnim govorom župana Občine Trzin Toneta Peršaka in nadaljeval do 12-ih z nastopi učencev OŠ Trzin. Zvrstile so se recitacije različnih pesmi in zgodb, ki so mladim blizu. Branje je dopolnjevala tudi glasba.

Uvod v popoldanski del je popestril ilustrator, ki je učence podaljšanega bivanja duhovito vodil do samostojnih ilustracij »posebnega škrate.« Tako je nastala v šoli tudi razstava mladih ilustratorjev.

V knjižnici je potekal izbor »Naj

knjige«, žrebanje bralcev v projektu »Prebrali smo-svetujemo vam«, najmlajši pa so izdelali SLIKANICO.

V popoldanskem delu so se otroci lahko tudi posladkali s palačinkami, ki so jih spekli v okrepčevalnici Barca, in tako lažje pričakali na zabavno točko ob 18-ih.

Glasbena skupina dijakov iz Trzina pod imenom Ripped Carpet je navdušila gledalce s svojim nastopom. Zelo zanimiva pa je bila tudi razstava »Šlo-sart« v Mladinskem klubu.

Ob 16.30 je ponovno pozdravil vse prisotne župan Občine Trzin in prebral svojo zgodbo, ki jo je objavil v reviji Dialogi pred 23. leti. Nato so sledile recitacije članic literarnega krožka Lipa iz Domžal, ge. Helene Ogorelec, člana Kulturno-umetniškega društva Franca Kotar-

ja ter člana Društva upokojencev Žerjavčki iz Trzina.

In končno so prišli na svoj račun tudi otroci, saj jih je eno uro zabaval KLOVN ŽARE. Smeha, vrisavanja in ploskanja je bilo na pretek. Otroci so z rdečimi lički odhajali domov že malo utrujeni, saj se je bližal večer in zaključek maratona s KNJIŽEVNO KLEPETALNICO, ki je potekala v knjižnici do 20. ure.

Namen prireditve je bil vsekakor dosežen, kljub slabi udeležbi tako avtorjev s svojimi literarnimi deli kot gledalcev. Mlajšim in starejšim ljubiteljem knjig, ki so bili z nami skozi ves dan, pa zagotovo ni bilo žal.

Še misel za konec: »Knjiga je prijatelj, ki nikdar ne razočara.«

PREDSEDNICA DPM TRZIN
MATEJA CHVATAL

OŠ Trzin na kulturnem maratonu

"Kdor bere knjige tako, kot prisluhne prijatelju, se mu bodo odprle in bodo postale njegove. Kar bere, bo ostalo pri njem in ga bo razveseljevalo in tolažilo, kot znajo samo prijatelji," je nekoč dejal Hermann Hesse.

In prav v čast knjigam smo se 23. aprila, na svetovni in slovenski dan knjige in avtorskih pravic, zbrali na trzinskem kulturnem maratonu. Namen dneva knjige, ki ga praznujejo po vsem svetu, je namreč širjenje bralne kulture, še posebej med mladimi.

Program je vodila Nina Strmljan, učenka 8. razreda, ki je zbrane

nagovorila z obrazložitvijo, da je bil datum izbran simbolno, saj so na ta dan umrli trije veliki književniki: španski pisatelj Miguel de Cervantes, angleški dramatik William Shakespeare in španski pesnik Garcilaso de la Vega. Dan pa zaznamuje tudi rojstva številnih drugih literatov, od Mauricea Druona, Vladimirja Nabokova do Manuela Mejia Valleja. Zamisel o praznovanju književnega praznika izvira iz Katalonije, kjer so si prebivalci na dan svetega Jurija podarjali vrtnico in knjigo. Rekli so: "Vrtnica je za ljubezen, knjiga pa za vedno."

S tem geslom se je strinjal tudi

gospod župan Tone Peršak, vsestranski umetnik, pesnik, pisatelj in še marsikaj, ki je poslušalcem namenil nekaj besed o svojih prvih bralnih izkušnjah in tako otvoril kulturni maraton. Najprej so se predstavili učenci prve triade: peli so, recitali v slovenščini in angleščini, igrali ter pokazali vso svojo umetniško nadarjenost v lastnih pesmih in zgodbah. Njihov otroški živžav je razvedril vse občinstvo in z nastopom glasbenic in glasbenikov OŠ Trzin, ki so si izbrali naslov Energija glasbe, se je napetost še stopnjevala.

Učenci 4. in 5. razredov so pripravili skupek lastnih literarnih

prispevkov, od pesmi do ustvarjalnih in domišljjskih zgodb, saj domišljija pač nima meja. Le kdo bi to bolje vedel kot oni!?

Učenci 6. in 7. razredov pa so v razigrano ozračje vnesli še več nemirnega duha in napetosti, saj so nam predstavili svoja dela, zbrana pod naslovom Mladi detektivi raziskujejo in pišejo.

Dopoldanski del kulturnega maratona so zaokrožile tri nadobudne devetošolke, ki so rasle pod Ongrom in se odločile zapisati najstniške pripovedi o ljubezni in veselju. Zmagale so na literarnem natečaju in kmalu bodo njihove knjige uzrle luč sveta. Z odlomki iz svojih del so se nam predstavile Veronika Cukrov, Maša Vozlič in Ula Dremelj. Užitek jih je bilo poslušati in se potopiti v njihov svet.

Kako prav je imel Hesse! Celotne nove knjige so se nam "odprle in ostale pri nas, da nas razveselijo in tolažijo, kot znajo samo prijatelji." Pohvalo za to si zaslužijo vsi nastopajoči učenci OŠ Trzin in njihovi učitelji, ki so pripomogli k čudovitemu dopoldnevu v dvorani Marjance Ručigaj, kjer nas slabo vreme ni prav nič motilo.

ANDREJA ROTAR, PROF.

Mesec april – mesec knjige

V okviru **KULTURNEGA MARATONA** v Trzinu, posvečenega **DNEVU – TEDNU – MESECU KNJIGE**, so vrhunec dosegli vsi celoletni projekti, ki so jih pod mentorstvom knjižničarke Majde dosegli mladi bralci. Žal jo je tokrat zagodlo slabo vreme, in se je vse dogajanje selilo s ploščadi pred Centrom Ivana Hribarja v dvorano Marjance Ručigaj. Za projekt **PREBRALI SMO – SVETUJEMO TI** so bili izžrebani trije bralci, za vsako triado posebej. Knjižne nagrade so dobili Lara Pak, Laura Andreja Vlahovič in Patricija Vlahovič. Tako imenovana »triperesna deteljica«, neločljiva prijateljska povezava Tine, Karin in Sare so bile prepričljive svetovalke v projektu **SVETOVANJA** najbolj zanimivih in berljivih knjig svojim vrstnikom – vse so dobile knjige. Izžreban in nagrajen je bil eden izmed mnogih reševalcev **KNJIŽNE UGANKE MESECA**, to je Nejc Lisjak, ki tudi ni ostal brez lepe knjižne nagrade. Najmlajši bralci so na ta posebni dan pod vodstvom pravljíčarke Mili poslušali **PRIPOVEDKE S KOZJANSKEGA** in izdelali knjigo – **SLIKANICO**.

Od jutra do večera je bila v dvorani tudi **BUKVARNA**, v katero je vsak udeleženec prinesel svojo knjigo in odnesel s seboj drugo, izbrano. Knjigi posvečen dan je zaključila skupina starejših bralk, ki je v klepetalnici povedala vsebino prebranih knjig in le te izmenjala za nadaljnje branje.

V mesecu aprilu so darovali knjige: Darja Logar, Tjaša Pavček, Julija Klavžar, Anica Batis, Bernarda Lovšin in Jožica Terstenjak.

META ŽELEZNIK

Kozjanske povedke v pravljíčni sobi

Na dan svetovnega dneva knjige in bukvarskega utripa Trzinu so tudi v naši sobi oživel posebni liki iz pripovedk s Kozjanskega: pajceki, perkmandlci, died brez glave, žličar, pa küšer z brega, in še bi jih lahko naštel. Povedke so zapisane po ustnem izročilu pripovedovalcev v narečnem jeziku in take sem jim tudi sama skrbno malce teatralno predstavila. Otroke je to zabavalo pa tudi vznemirilo z občutkom strahu nekajkrat, kar je obvezni spremljivalec ljudskega pripovedništva. Preteklo in sodobno se v tem magijskem kozjanskem okolju prepletata. Takšni zapisi prebudijo v nas tudi vrnitev k prvinskosti. Pomen posebnih besed, kot n. pr. Pajceki, perkmandlc, Drnuljeki in Kolerabjeki, so otroke pritegnili. Tako govori povedka o perkmandlcu:

Pa je stal notr v košu, ja, res mislem, da je bil perkmandlc. Take tenke nouge je mel, kratke hlače take pocufane, na glavi pa tako kapo, ko jo majo toti palčki, pa tak hud raztrgan rekle. Takle se je držal za dve veje, poul je pa začel takle mencat, je bil čist drgačesšen človek. Čist je bil zarašen, oči pa take volke, pa roke take ko kaki kuoleki. Na nogah pa take volke čevle, pa nazaj obrjene. To je bla taka oné, de gruoza.

Potem smo z otroki naredili knjigo z njihovimi ilustracijami po vsebini te povedke, ki so si jo izbrali. Ponosno jo razstavljamo v vitrini naše knjižnice.

Tako smo knjigo in besedo počastili pravljíčarji.

Tokrat sem izbrala posebne vsebine, ki jih moramo še kako ohranjati in oživljati iz naše bogate zakladnice slovenskih ljudskih izročil. Naj se primejo že najmlajših.

PRAVLÍČARKA MILI

Pomoč v hrani

V življenju pridejo težki trenutki in obdobja, na katera posameznik nima vpliva. Tako se je zgodila recesija in z njo povezana manjša oz. še manjša materialna varnost družin in posameznikov. Ta recesija verjetno Trzina ni in ne bo obšla. Zato smo se v Karitasu Trzin odločili za možnost pridobitve hrane tudi iz intervencijskih zalog EU.

Člani Karitasa želimo, da bi hrana prišla v roke tistih, ki jo res potrebujejo. Osnovni kriteriji za razdelitev omenjene hrane iz zalog EU so pogoji Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, in sicer:

- prejemniki denarne socialne pomoči,
- posamezniki ali družine, ki s svojimi dohodki delno presegajo cenzus za dodelitev denarne socialne pomoči po predpisih o socialnem varstvu,
- zaposleni, ki dalj časa niso prejeli plače,
- brezposelni, ki so zaključili javna dela in niso upravičeni do nadomestila,
- posamezniki in družine, ki se nenadoma znajdejo v težavah,
- posamezniki brez statusa.

Vse, ki izpolnjujejo pogoje oz. jih minimalno presegajo in želijo, da so vključeni v to akcijo, vabimo, da se z nami povežejo. Oglasijo se lahko vsak prvi in tretji ponedeljek v mesecu od 18,00 do 19,00 ure v prostorih župnišča Trzin.

Podajmo si roke, da bo v teh hudih časih lažje vsem!!

ŽUPNIJSKA KARITAS TRZIN

TRŽENJE OGLASNEGA
PROSTORA V GLASILU ODSEV

glaševalska agencija

IR IMAGE

t: 01 839 64 00

Zame, zate, za nas

V Osnovni šoli Trzin že dalj časa deluje šolski sklad, ki z različnimi akcijami zbira sredstva za pomoč predvsem učencem iz socialno šibkih družin. Pomagajo jim pri kritju stroškov udeležbe v šolah v naravi in raziskovalnih taborih, včasih jim denarno pomagajo tudi pri plačevanju šolske prehrane, del sredstev pa namenjajo tudi nakupu nadstandardne opreme, ki omogoča bolj kakovostno vzgojno-izobraževalno delo v šoli. Kot že nekajkrat do zdaj, so tudi letos v aprilu pripravili dobrodelno prireditev, na kateri so nastopili učenci iz šole, starši in drugi obiskovalci pa so svojo podporo prizadevanjem sklada izkazali s plačilom vstopnice ali pa tudi s prostovoljnimi prispevki. Kot je že običaj, so na prireditve povabili tudi znano slovensko osebnost, za koga gre, pa vse do prihoda gosta na oder vedo le organizatorji. Tokrat je bil gost znani slovenski telovadec, nosilec najvišjih priznanj s številnih najuglednejših svetovnih tekmovanj Mitja Petkovšek. Povedal je, da je sicer precej zaseden, da pa se rad odzove vabilom na dobrodelne prireditve, v Trzin pa je še posebej rad prišel, ker na šoli dela tudi »naš legendarni trener Jani Muha«, kot nam je dejal Mitja med pogovorom. Obiskovalec prireditve je predstavil svojo športno pot, kako trenira in tekmuje, ter poudaril, da uspeha brez truda in tudi samoodpovedovanja ni. Precej zavzetosti in talentov pa so pokazali tudi drugi nastopajoči na prireditvi. Med mladimi osnovnošolci je kar precej dobrih pevcev, plesalcev in glasbenikov. Izkazali so se s svojo prisrčnostjo, in čeprav je bila avla osnovne šole kar natrpana, nastopajoči niso pokazali treme.

MŠ

Ekoteden v vrtcu Trzin

Letos smo si v vrtcu Trzin v okviru ekošole izbrali projekt »Voda«. Tej temi smo največ pozornosti namenili v ekotednu, ki je potekal od 06. do 10. 04. 2009.

Spoznavaali smo različna agregatna stanja vode, ogledali smo si vode v okolici vrtca (reka Pšata, bajer, luža, vodni izvir...) in se o njih pogovarjali. Otrokom je bilo zanimivo tudi kroženje vode v naravi, ki ima velik pomen za vsa živa bitja. Preizkušali smo tudi plovnost različnih predmetov in ugotovili, kateri v vodi plavajo in kateri ne.

Skozi celo leto smo otroke navajali na varčevanje z vodo. Mislim, da nam je to lepo uspelo, saj tudi naši najmlajši otroci v jasli pridno zapirajo vodne pipe. Otroke navajamo tudi na higieno in čistočo rok, ki jih vestno umivamo pred in po jedi.

Nenazadnje pa smo skozi celo leto spoznavali, kako zelo pomembna je voda za vsa živa bitja na Zemlji in kako se moramo vsi skupaj truditi, da jo ohranjamo čisto.

Slovenija zaenkrat še nima večjih težav s pitno vodo in tudi z zalogami ne. Kakšne težave s pitno vodo pa bodo imele naslednje generacije Slovencev, pa je odvisno predvsem od tega, kako ravnamo danes.

JANA GRABNAR

KOORDINATORICA EKOVRTCA

V razmislek:

Pipa, iz katere prikaplja 1 kapljica na sekundo, zapravi 25 litrov vode na dan, kar pomeni 10000 litrov na leto. Zaradi zalivanja trat v poletnih mesecih se poraba vode dvigne za kakih 30%.

Vsakič, ko v stranišču potegnemo vodo, se okrog 20 litrov čiste vode v hipu spremeni v umazano.

Če pustimo teči vodo ves čas, ko si umivamo zobe, steče v prazno prek 20 litrov vode.

Zanimiv ekoteden na OŠ Trzin

Na naši šoli smo za letošnje leto v okviru projekta »EKOŠOLA KOT NAČIN ŽIVLJENJA« izbrali tematski sklop VODA KOT ŽIVLJENJSKA VREDNOTA. Teden EKO vsebin je potekal od 4. 4. – 10. 4. 2009. Pri dejavnostih je sodeloval tudi vrtec.

V vrtcu so otroci s pomočjo vzgojiteljic naredili veliko poskusov, spoznavali so vodo v različnih pojavnih oblikah, razlikovali so pijačo in pitno vodo od ostalih tekočin, ugotavljali so pomen vode za rastline, razvijali so pozitiven odnos do narave.

Učenci na šoli pa so bili udeleženi pri različnih dejavnostih. Spoznavali so izhlapevanje vode iz različnih snovi, spoznavali lastnosti vode, ugotovili, da je voda onesnažena, čeprav tega ne vidimo, spoznali so tudi živali, ki živijo v vodi. Pri urah športne vzgoje so spoznali simptome dehidracije in toplotnega stresa, kako voda vpliva na športno aktivnost, kakšen mora biti vnos tekočine med športnimi dejavnostmi. Spoznavali so dobre in slabe strani izkoriščanja vodnih virov, ogledali so si delovanje hidroelektrarne, fizikalne lastnosti vode. Ugotovili so, da je voda impresionirala nekatere skladatelje, poslušali in prepevali so pesmi, ki omenjajo vodo. Pesmi so spremljali tudi z Orffovimi instrumenti. V okviru tehniškega dneva

pa so učenci izdelali vodno kolo in ugotavljali, kdaj je padec vode bolj funkcionalen. Predstavljen je bil tudi projekt KAKO ČISTE SO VODE V TRZINU in raziskovalna naloga VODA – IZZIV ZA PRIHODNOST.

Vsi učenci in učitelji na naši šoli so sodelovali v omenjenem projektu. Poleg EKOTEDNA pa je na šoli potekala zbiralna akcija odpadnega papirja, zbiramo odpadne tonerje in kartuše, zamaške. Učenci berejo primerne knjige za EKO bralno značko.

Sodelovali smo tudi pri izdelavi novoletnih voščilnic.

Šola z vsemi uspešnimi akcijami potrjuje, da je upravičeno in zaslužno prejela ekozastavo.

ANDREJA KARNER

KOORDINATORICA EKOŠOLE

Opravičilo in pojasnilo

V prejšnji številki Odseva sem v zapisu pogovora s sokrajanko Majo Brozovič zapisal več netočnosti in terminoloških napak. Zaradi nepoznavanja tematike sem nepravilno uporabljal nekatere sinonime, nisem pa vedel, da so posamezni termini precizno opredeljeni in definirani. Zaradi naglice pred izidom Odseva prispevka nisem uspel avtorizirati, zaradi česar se opravičujem bralcem in še zlasti sogovornici ge. Maji Brozovič. Zaradi večje jasnosti glede režima varovanja trzinske simbolne cvetke, žerjavčka ali uradno močvirskega tulipana, pa objavljamo še enkrat del sestavka, ki govori o varstvenem režimu žerjavčkov:

Rastišče močvirske logarice ali močvirskega tulipana ali po trzinsko »žerjavčka« na območju občin Trzin, Domžale in Ljubljana je naravna vrednota državnega pomena, določena na podlagi pravilnika, ki ga je sprejelo Ministrstvo za okolje in prostor. Zavod je na pobudo občine Trzin pripravil strokovne podlage za vse naravne vrednote na območju Trzina, tudi za območje močvirske logarice. Začasno zavarovane naravne vrednote na lokalni ravni je občina lahko zavarovala, ker imajo te z zgoraj navedenim pravilnikom lokalni pomen. Naravne vrednote državnega pomena pa zavaruje država.

Bivša kolegica, ki je pripravila strokovne podlage za prvo začasno zavarovanje, je obiskala predstavnik posestva Emona z namenom, da bi jih seznanila z naravovarstveno pomembnostjo rastišča žerjavčkov, saj gre za redko in ogroženo zavarovano rastlinsko vrsto v Sloveniji. Predlagala jim je, da varujejo travnike z logarico in jih ne spreminjajo v obdelovalne površine.

Možen varstveni ukrep je tudi pogodbeno varstvo, kjer se lastnik zaveže, da bo varoval določeno naravovarstveno pomembno območje, za kar s strani države prejema finančno nadomestilo ali odškodnino.

MIRO ŠTEBE

Olimpijski živžav v Trzinu

Športno društvo Trzin je spet oživilo nekdanje vpeljane in dobro sprejete šolske olimpijade. Že nekaj let zapored v pomladnih mesecih spet pripravljajo šaljiva in družabna »tekmovanja« za najmlajše, ki res potekajo v olimpijskem duhu. Pomembno je sodelovati, zmagovalci so vsi, rezultati pa so bolj za zabavo. Letošnja otroška olimpijada je bila v petek, 8. t.m., popoldne v športnem parku ob osnovni šoli. Prireditve je po intonaciji, zdaj že »svetovno znane« trzinske navijaške himne, pozdravil župan občine Trzin, ki je izrazil priliko za povabilo k sodelovanju na Cooperjevem testu, mladi tekmovalci pa so se ob burnem spodbujanju staršev pomerili v številnih težkih in manj težkih panogah. Med drugim so tekmovali v teku, teku okoli in skozi ovire, metanju na koš, ciljanju na gol, merjenju z vodnim curkom na cilj in še v vrsti drugih disciplin. Tekmovalci so pokazali kar veliko spretnosti, zraven pa je bilo tudi veliko smeha. Dolgčas ni bilo nikomur, za nameček pa so se v teku ob spodbujanju otrok pomerili tudi starši. Otroci so za spomin na otroško olimpijado prejeli lične kolajne in majice, organizatorji pa so jim obljubili, da jih tudi prihodnje leto ne bodo pozabili.

MŠ

Cooperjev test

V petek, 22.5.2009, ob 16. uri bo na šolski atletski stezi Cooperjev test, test hoje in predstavitev nordijske hoje. Že jutraj ob 8. uri istega dne bodo zdravstveni strokovnjaki iz Zdravstvenega doma Domžale v dvoranci Marjance Ručigaj v Centru Ivana Hribarja opravljali brezplačne meritve krvnega pritiska, holesterola in sladkorja.

Občni zbor smučarskega društva Kako naprej?

Smučarsko društvo (SD) je imelo 7. maja pri brunarici 10. občni zbor. Prej je SD pri organizaciji tečajev smučanja in smučarskih tekmovanj delovalo v okviru športnega društva.

Dokaj številne navzoče člane društva je uvodoma nagovoril župan občine Tone Peršak. V nagovoru je med drugim povedal, da naj bi društvo del sredstev, ki jih je od občine prejelo za izvajanje svoje dejavnosti, vrnilo, ker v zadnjih dveh letih ni uspelo izpeljati planiranih aktivnosti. Vodstvo društva je povabil na razgovor, na katerem bodo skušali urediti nastalo problematiko.

Občni zbor je nato potekal dokaj tekoče, to je vse do točke dnevnega reda, ko so obravnavali program dela za sezono 2009/10. Predvsem so izpostavili vprašanje, kako naprej. Zaradi milih zim v zadnjih dveh sezonah namreč programa niso mogli realizirati. Poleg tega bi morali za zakonito delovanje smučišča pridobiti homologacijo in ustrezna dovoljenja za vlečnico. Društvo je tudi kadrovsko precej šibko. V preteklosti se je v kadre vlagalo bistveno premalo; premalo je učiteljev smučanja, kot tudi upravljalcev smučišča.

Po razpravi so navzoči sprejeli stališče, da je delovanje SD za kraj pomembno in da naj bi z ustrezno spremembo programa dela delovalo tudi v prihodnje.

Sprejeti so bili naslednji sklepi:

- Na prvi seji po občnem zboru je potrebno vsestransko preučiti možnost pridobitve homologacije za smučišče in dovoljenj za obratovanje vlečnice; obe postavki je potrebno finančno ovrednotiti.
- Potrebno je preučiti možnost organiziranja smučarskih tečajev in tekmovanj na poznanem smučišču izven Trzina (Kravec, Velika planina, Kranjska Gora...), vključno s čim bolj natančno oceno stroškov.
- Za izvajanja programa SD je potrebno predvideti tudi vzgojo potrebnih kadrov in stroške izobraževanja.

Po temeljiti preučitvi navedenega naj se predstavniki vodstva društva najavijo na razgovor k županu in predstavijo možne variante delovanja SD v prihodnje.

Po razgovoru pri županu je potrebno pripraviti dopolnjen program dela društva in ga obravnavati na IZREDNEM OBČNEM ZBORU, ki naj bi bil do srede septembra oz. pred rokom oddaje vloge občini za sofinanciranje izvedbe programa v letu 2010.

Za ta občni zbor je potrebno pripraviti tudi predlog dopolnil pravil društva.

STANE MESAR

Iskrica je preskočila...

Pod okriljem Turističnega društva Kanja Trzin je začela delovati spet nova umetniška skupina – tokrat slikarska. Pod vodstvom naše soobčanke, akademske slikarke Marjete Godler, že nekaj časa ustvarja manjša skupina likovnih zagnancev, ki svoje znanje preseneča s svojimi skritimi talenti. Za večino je namreč značilno, da so bili že do zdaj dejavni v trzinskem družabnem življenju, zdaj pa dokazujejo, da jim tudi čopič in svinčnik v rokah nista povsem nekoristno orodje. Z izkušnjami in bogatim znanjem jim pri tem dobrohotno in strokovno pomaga mentorica, zato smo Marjeto Godler povabili na predstavitev pogovor za naše bralce.

Ali nam lahko kaj več poveste o vaši slikarski in strokovni poti?

Na Filozofski fakulteti v Ljubljani sem zaključila študij primerjalne književnosti kot b predmet in končala magisterij na kar dveh področjih, to je slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost in magisterij Oblikovanje tekstilij in oblačil na Oddelku za tekstilstvo Naravoslovnotehniške fakultete v Ljubljani.

Od kdaj in kje je bila vaša prva zaposlitev?

Od leta 1992 sem bila zaposlena kot asistentka pri predmetu Oblikovanje tekstilij in kasneje kot docentka pri predmetih Oblikovanje tekstilij, risanje in slikanje, ter Predstavitvene tehnike na Katedri za oblikovanje tekstilij in oblačil Oddelka za tekstilstvo Naravoslovnotehniške fakultete Univerze v Ljubljani.

Vse naštetu zveni zelo zapleteno, pa vendar se da razumeti, da je vaša strokovna dejavnost zelo vsestranska.

V sedanjem času smo se navadili stvari tako imenovati. V resnici na ta »zapleteni« način, vseeno nekako napredujemo, včasih pa tudi nazadujemo – s tem mislim na zahodno civilizacijsko kulturo, če ima civilizacija seveda sploh kulturo v resničnem pomenu besede. Sama poskušam živeti kar se da naravno, zdravo, preprosto – če mi to uspeva, se mi zdi to največ, življenje živeti celostno, kolikor se le da, v tem sodobnem ritmu.

Moja dejavnost pa je vsestranska, kot dejavnost večine žensk v Sloveniji, saj ponavadi, kot je znano, ženske delamo veliko stvari hkrati ...

Kdaj ste se preselili v Trzin?

Pred desetimi leti. Tu živim s hčerko Lauro. Iz Ljubljane sem se preselila, ker sem si želela živeti bližje naravi. V največje veselje mi je, ker lahko stopim iz hiše naravnost v gozd. Poleg redne službe docentke na Naravoslovnotehnični fakulteti v Ljubljani slikam v domačem ateljeju ali na prostem v naravi. Trzin se mi zdi res krasen, in upam, da bomo takega tudi ohranili.

Imeli ste več razstav doma in v tujini.

Res je. Razstavljala sem že v več slovenskih krajih, prav tako v Avstriji in v Nemčiji, ves čas sem pa vztrajala predvsem v poglavljenem delu, bolj kot da bi se posvečala pomodnim likovnim smerem in številu razstav.

Obvladujete pa tudi področje lutkarstva.

Zagotovo je to področje, ki me privlači, in imam nekaj izkušenj. Oblikovala sem nekaj lutkovnih predstav, predvsem pa sem se posvečala študentskim projektom, tako da smo soustvarili nekaj večjih projektov (Zastave na 14 točkah v Ljubljani za evropski mesec kulture, Kdo se boji čarovnice, ki se je ukvarjal s pregonom čarovnic in bil predstavljen na Ljubljanskem gradu v okviru festivala Mesto žensk, pa tudi dva projekta za Pediatrično kliniko v Ljubljani ter del unikatno oblikovanih blazin ter zastorov za na-grajeni hostel Metelkova Celica).

Od kod ideja po sodelovanju in prenašanju znanja na ustvarjalce – laike?

Do mene je prišla želja Turističnega društva Trzin, da bi bila mentorica manjši skupini, ki si želi risati in slikati. Vabilo sem sprejela. Moram reči, sama skupina me je s svojo zagnanostjo, odprtostjo in iskro energijo presenetila.

Zakaj?

Vsi so se lotili risanja z veseljem in hitro napredovali. V dvomesečnem obdobju se je skupina preizkušala predvsem z risarskimi sredstvi, večina je v tihožitja vnašala nekaj svojega, tako da se vsak odlikuje z lastno izraznostjo. Vsi so precej nadarjeni, in kar je pomembno, pripravljeni so se odprto učiti. Tudi odnos med nami je sproščen. Na začetku me je bilo malo strah, ker se v amaterskih skupinah včasih pojavljajo udeleženci, ki vztrajajo v preveč vsečnih, slabih ali celo kičastih vizualnih rešitvah, toda tega problema zaenkrat sploh nimamo.

Pomeni to morda tudi za vas novo izkušnjo?

Prav gotovo! Pravzaprav je tovrstno delo pokazatelj, da se ljudje v tretjem življenjskem obdobju radi poglobijo v kreativne dejavnosti, za katere so imeli v teku življenja premalo časa. Kot mentorici se mi zdi prav ganljivo, da nekateri, ki imajo zdravstvene težave, z velikim potrpljenjem rišejo in kljub slabemu vidu hitro napredujejo. Mislim, da je zame taka izkušnja obogatitev v vsakem pogledu, po svoje je celo lažje delati s starejšimi, ker jih ni treba ves čas motivirati, ker so že prepoznali svojo željo in namero.

Kako naprej?

Predvsem pogumno! S skupino imamo namen slikati v naravi, da bomo lahko na ta način zadihali

li v svežem trzinskem zelenju in prenesli na platno ali papir utrine iz bližnje narave.

Kakor je to inspirativno, pa je tudi zahtevno, vsako mentorско delo ali tudi vsaka lastna slika je zame izziv. Če se mi kaj ne zdi najboljšo, povem, tako kot se moram tudi v svojem delu soočiti s pomanjkljivostmi. Najhuje pa je, če mentor ljudi pusti tavati v temi, zato se trudim biti nekakšen smerokaz, ne da bi se pri tem preveč vmešavala v izraznost posameznika.

Vaši občutki pri naših družinjah?

Izredno sproščujoči. Na ta način se lepo povezuje družjenje, ustvarjalno delo in sožitje z naravo, ki je neskončen vir inspiracije. Na srečo v Trzinu ne manjka prelepih kotičkov, ki vabijo k tovrstni dejavnosti. Zelo sem vesela, da ljudje v tretjem življenjskem obdobju čutijo željo po udeležanju, da naredijo nekaj zase, da jih veseli slikati. Ko človeka pogledaš v oči, vidiš, da je sproščen, da včasih zažari od veselja, in to je zelo lep občutek ...

Da je temu res tako, potrjujejo tudi občutenja nekaterih članov ustvarjalne skupine, ki so nam povedali svoje pozitivno mnenje:

O ideji

Jožica Valenčak:

Ideja po tovrstni aktivnosti pod strokovnim vodenjem je »tela« že od ustanovitve turističnega društva Trzin. Člane je zanimalo izražanje v tej smeri, in nekateri so želeli na tak način svoje znanje nadoknaditi oz. nadgraditi. Da je temu tako, pričajo že večletne, dobro obiskane slikarske delavnice v gradu Jable in številne razstave, ki jih Turistično društvo Kanja za svoje člane – amaterske slikarje – vsa leta prireja v

avli Centra Ivana Hribarja. S tem jih tudi spodbuja k ustvarjanju in krepi njihovo samozavest pri predstavitvi njihovih del tudi drugim. Nenazadnje so dela »naših«
slikarjev društvu v prid, saj jih poklonimo našim podpornikom.

Zakaj?

Tonka Teslić: Za slikarsko delavnico sem se odločila zaradi veselja do ustvarjanja. Vedno sem

si želela risati in slikati, pa nisem imela potrebnih napotkov. Na začetku smo risali najrazličnejša tihožitja s svinčnikom, grafitom in ogljem, zdaj pa se bomo preselili v naravo. Za začetek smo se zbrali pri trzinskem bajerju, kjer smo slikali z barvami (oljnimi in akril). Z barvami nisem nikoli delala, zato mi to predstavlja velik problem. Prvi poizkus slikanja z barvami mi ni uspel, vendar nisem obupala. Upam, da bo drugič bolje.

Kako se počuti v druženju Janez Žnidar?

Počutim se zelo v redu. Zadolžen sem, da sem spoznal nekaj talentiranih, za katere sploh nisem vedel, da se ukvarjajo s slikanjem. Posebno pa sem vesel, da sem v tem druženju spoznal našo mentorico, akademsko slikarko, ki nas uspešno vodi in nam daje teoretične kot tudi praktične smernice s področja risanja in slikanja.

Kakšni so občutki?

Majda Šilar

Zelo dobri. Tu sem, da »izživim in pokažem«
svoj hobi oz. nagnjenje do slikanja, da ga nadgradim in se naučim osnov risanja in slikanja, da uživam v risanju in ocenjevanju svojih del, da se družimo in izmenjujemo mnenja.

META ŽELEZNIK

Bonton na drugem šolskem parlamentu

Kako odložimo pribor, ko smo nehali jesti? Koga predstavimo prvega, če seznanjamo moškega in ženskega? Kaj storimo, če vemo, da se sestanka ne bomo mogli udeležiti? Kolikokrat naj bi zavzval telefon, preden prekinemo?

Da se lažje vključimo v družbo, je potrebno upoštevati določena pravila obnašanja. Podobno kot so za promet pomembna točno določena pravila, ki voznikom in pešcem omogočajo, da čim lažje in čim varneje pridejo do želenega cilja, to velja tudi za bonton ali pravila lepega obnašanja. S pomočjo pravil se pravilno odzovemo na določene situacije in krmarimo skozi življenje s čim manj negativnimi posledicami.

Pri učenju pravil lepega obnašanja ima poleg staršev in družine veliko vlogo tudi šola. Zato smo se odločili, da bo tema letošnjega drugega šolskega parlamenta, ki je potekal v petek, 17. 4. 2009, bonton.

Po nagovoru gospe ravnateljice, Helene Mazi Golob, so učenci predstavili aktivnosti, ki so jih skupaj z razredniki izvajali v oddelkih in prek katerih so si oblikovali mnenja in stališča do bontona. Na parlamentu je nekaj oddelkov predstavilo rezultate anket, kako posamezniki razumejo besedo bonton, ali se bontona držijo, spet drugi so svoja razmišljanja prikazali preko dramskih uprizoritev, spisov in pesmi.

Parlament je vodila Urša Matičič, predsednica šolske skupnosti na predmetni stopnji. V delovnem predsedstvu sta bila tudi Blaž Abe, ki je pisal zapisnik, ter Mitja Hofer, predsednik učencev šolske skupnosti na razredni stopnji. Čas med predstavitvami oddelkov je popestrila šolska novinarka Nina Strmljan, ki je mlade parlamentarce spraševala po mnenju o bontonu.

Izkazalo se je, da o bontonu vemo že veliko, strinjali pa smo se, da bi nam bilo veliko bolje, če bi se ga vsi bolj dosledno držali v vsakdanjem življenju.

MENTORICI ŠOLSKE SKUPNOSTI IN PARLAMENTA NA OŠ TRZIN
MATEJA PERIC IN MAJA ZAVRŠNIK

Malo drugačna delavnica v vrtcu

Otroci vrtca Trzin - skupina Mravljice, smo na materinski dan povabili starše k skupnemu druženju in malo drugačni delavnici.

V letošnjem letu sodelujemo v projektu »Ljudsko izročilo v vrtcu«. Začetek srečanja smo izkoristili za kratko predstavitev. Otroci so zaplesali ob slovenski ljudski pesmi Ob bistrem potoku je mlin in dramsko uprizorili pesmiki Petelinček je na goro šel in Prišla je miška.

Srčen smeh nam je na usta pričarala pesmica »So ptički se ženili«.

Sledil je osrednji del. Otroci

so svoje starše povabili k skupnemu igranju namiznih iger. Pripravljenih je bilo deset različnih, nekaj vsakdanjih in nekaj malo drugačnih iger (domine, enka, ekec pekec kurji drekec, spomin, nore opice, medvedek ulovi med, otroci sveta itd.). Za motivacijo je vzporedno potekala še igra »Zberi čim več cvetličnih listkov in si naredi cvet«. Otroci z delavnice res niso odnesli lastnega izdelka, odnesli pa so pozitivna sporočila o igrah.

Namizne igre so odlična pripomoček za vzpodbujanje koncentracije, pozornosti, strpno-

sti, doslednosti. Lepo je, če postanejo del vsakdana tudi v domačem okolju.

Otrok se v tem času umiri in odpre; vzpostavi se pozitivna vez med starši in otroki.

Kar otrok pridobi v stiku s starši, kasneje prinese v družbo.

VZGOJITELJICI:
TINA MAUJAR,
ANGELCA MLAKAR

Žerjavček – močvirski tulipan

V sredo, 8. aprila, sta skupini Čmrlji in Mravlji v okviru projekta »Preko igre do prvih turističnih korakov« obiskali enoto Vrtca Brezovica v Notranjih Goricah. Naši občini imata namreč nekaj skupnega: v grbu obeh najdemo močvirski tulipan, zaščiteno rastlino. Otroci so se z žerjavčkom ali močvirsko logarico spoznavali že prej, preko knjige o zaščitene rastlinah pa tudi s pomočjo lanskih fotografij s potepa po trzinskih travnikih.

Takoj po zajtrku smo se z avtobusom odpeljali do vrtca v Notranjih Goricah, kjer so nas z mahanjem ob cesti pričakale vzgojiteljice in otroci. Najprej smo se odpravili do kulturnega doma, ki so ga pred kratkim obnovili, kjer smo si ogledali razstavo izdelkov iz ekoloških materialov. Prejšnji dan so namreč tu slovesno podpisali tako imenovano »Ekolistino«. Nadebudni otroci Vrtca Brezovica pod mentorstvom vzgojiteljic so izdelke ustvarjali že vse od jeseni. Zares izvirne rešitve!

Nabrusili smo pete in vzeli pot pod noge: sledili smo našim gostiteljem in že po do-

brem kilometru poti na mokrih tleh uzrli prve tulipane. Pravzaprav jih je bilo toliko, da smo jih nehali šteti! Vijolične rastlinice so silile iz tal, kamor si se ozrl, in nam nudile nepozaben pogled na travnike. Na makadamskem razpotju so nas pričakale vzgojiteljice in otroci iz enote Podpeč. Po krajšem postanku in klepetu smo se po isti poti vračali do vrtca v Notranjih Goricah. Zaradi počasnejše hoje smo občudovali številne kalužnice. Na igrišču pred vrtcem so nam postregli z jabolčnim sokom in slastnimi piškoti. Vsak od otrok je prejel majhno darilo – poljšo hišico, vzgojiteljice pa bosta na ta obisk še dolgo spominjali umetno izdelani vazi, okrašeni s poljšimi hišicami.

Vodji vrtca v Notranjih Goricah, vzgojiteljicam, pomočnicam in vsem otrokom, ki so sodelovali v projektu, se želim v imenu enote Vrtca Žabica Osnovne šole v Trzinu še enkrat prisrčno zahvaliti za gostoljubje in prijaznost.

N. SIMONA ČRNIVEC
VZGOJITELJICA ENOTA PALČICA,
SKUPINA ČMRLJI

1. maj, praznik dela v Trzinu

V Trzinu so tudi letos na predpraznični večer na posameznih lokacijah – soseskah, zagoreli manjši kresovi. Na samo praznično jutro pa se je slišalo tradicionalno brnenje motorjev in opozarjalo na praznični dan. Žal je ponoči nek objesten motorist prenekateremu pokvaril razpoloženje, zjutraj pa se je tudi videlo njegovo delo, saj je pred osnovno šolo na zelenici izživel svoj adrenalin in jo deloma uničil in onesnažil okolico.

Budnico je na sam praznik zjutraj igrala godba na pihala iz Lukovice, ki je s koračnicami opozorila na praznik dela pred cerkvijo sv. Florjana, v novem naselju Mlake in nazadnje na ploščadi pred centrom Ivana Hribarja. Kar nekaj krajanov je prišlo in prisluhnilo koncertu, največ jih je prišlo k Centru Ivana Hribarja ob 8 uri.

Že na koncertu je bilo opaziti, da je kar nekaj krajanov oblečenih pohodno, saj je jutranja meglica napovedovala lep sončen dan. Člani smučarskega in kolesarskega društva Felixi so se odpravili na tradicionalni pohod na Rašico in tako počastili praznik dela. Pohod so zaključili pri brunarici Smučarskega društva v Dolgi dolini, kjer jih je čakalo pečenje na žaru. Sledilo je druženje v prijetnem pogovoru, družabnih igrah, petju in plesu. Vsi dogodki, ki so zaznamovali trzinski praznični dan, potrjujejo, da je praznik dela, 1. maj, živo zakoreninjen v zavesti krajanov.

ZORAN

Predstavitev Trzina v Volčjem Potoku

Tudi letos so se v času spomladanske razstave tulipanov med prvomajskimi prazniki predstavile občine t.i. Podjetne regije. Tokrat je njihovo predstavitev povezovala akcijska skupina območja Srca Slovenije z razstavo Mozaik Srca Slovenije in projekta Trkamo na vrata dediščine. Trzin se je predstavil v nedeljo, 26. aprila, poleg propagandnega gradiva so bili ambasadorji naše občine spet rezbarji, še posebej dosti pozornosti pa so pritegnili člani trzinske folklorne skupine Trzinka, ki deluje v sklopu Turističnega društva Kanja Trzin. Trzinski folklorniki počasi nabirajo izkušnje in so vse bolj suvereni v nastopih pred publiko.

MŠ

15. občinski praznik občine Sv. Jurij ob Ščavnici

V petek, 24. aprila 2009, se je na povabilo župana občine Sv. Jurij ob Ščavnici Antona Slane delegacija naše občine, ki jo je vodil novi podžupan g. Milan KARČE, udeležila slavnostne seje občinskega sveta ob 15. obletnici občinskega praznika v tamkajšnji telovadnici nove OŠ.

Slavnostni seji je prisostvovalo več okoliških županov iz Prlekije in bližnje upravne enote Gornje Radgone, z njenim županom in državnim poslancom Antonom Kampušem. Oba govornika, domači župan Anton Slana in poslanec Anton Kampuš, sta v svojem govoru poudarila današnje dosežke in razvoj kraja in kaj vse jih še čaka ob njihovem nadaljnjem razvoju kraja, ki mu nova bližina avtoceste proti Lendavi oz. Gornji Radgoni omogoča pri razvoju, ki bo pridnim in zagnanim krajanom, kar Prleki nedvomno, so pomagalo.

Slavnostno sejo so popestrili domači Mešana pevski zbor, ki je poleg uvodne Zdravljice zapel tudi nekaj pesmi prleškega melosa, nadalje skupina predšolskih otrok, ki je prikazala zelenega Jurija, in mladih učenek, ki obiskujejo glasbeno baletno šolo v Gornji

Radgoni ter skupina učencev osnovne šole Sv. Jurij ob Ščavnici, ki so v svojem dramskem nastopu prikazali »skeč« o podiranju stare šole v Sv. Juriju ob Ščavnici.

Svojo sposobnost in glas iz teh krajev so v pretekli zgodovini pokazali že njihovi veliki rojaki, kot predvojni politik dr. Anton Korošec, teolog in naslovni škof dr. Vekoslav Grmič, narodni buditelj Davorin Trstenjak in pisatelj ter politik Edvard Kocbek, na katere spominjajo obeležja v Sv. Juriju ob Ščavnici. Trzinci smo že takoj po ustanovitvi svoje občine navezali pristne stike z Občino Sv. Jurij ob Ščavnici, še posebno naše in njihovo Turistično društvo. Še posebno so bile odmevne trgovine v Sovjaku pri Kocuvanu, pa tudi njihovi obiski s stojnicami na našem Florjanovem sejmu.

Tudi za bodoče nadaljevanje in poglobljanje sodelovanja med obema občinama, smo z županom Antonom Slano, njihovo direktorico občinske uprave in njihovim predsednikom TD Janezom Mirom ter našo delegacijo s podžupanom Milanom Karčetom izrazili polno podporo in zavezo, da bomo naše sodelovanje še nadalje razvijali in krepili.

Ob koncu pa smo jih povabili na naš bližajo-

či Florjanov sejem, se jim zahvalili za gostoljubnost in s prijetnimi vtisi zapustili ta lepi del Prlekije.

JOŽE KOSMAČ

OO LDS Trzin ne lenari

Poročilo: V letu 2008 smo se večkrat zbrali na informativnih sestankih, kjer smo se seznanili s problematiko in dogodki v občini, državi in tudi v svetu. Udeleževali smo se koordinacij lokalnih odborov, posvetovanj in raznih seminarjev, ki jih je organizirala centrala LDS. Prav tako smo imeli redna srečanja vseh OO LDS okoliških občin in obravnavali tematiko, ki je skupna vsem tistim, ki smo nastali po razdružitvi bivše občine Domžale. Na zboru 26.06.2008 smo izvolili novo vodstvo. Pripravili smo Pravilnik o financiranju svetniških skupin, katerega je občinski svet tudi sprejel. Odprli smo spletni naslov za OO LDS Trzin. Organizirali smo novoletno srečanje vseh članov in simpatizerjev. V občinskem svetu imamo dva občinska svetnika, naši člani pa sodelujejo tudi v odborih in komisijah.

Veliki uspehi Evrope so uspehi liberalizma

EU daje streho državam članicam z notranjim trgov, enotno valuto in težnjo po približevanju nacionalnih zakonodaj. Je pravna skupnost in skupnost gospodarskih interesov, ki se jim v 21. stoletju pridružuje še potreba po politiki, ki bo odgovorila na nadnacionalno naravo izzivov prihodnosti, kakršna sta finančno-gospodarska kriza in podneb-

ne spremembe. Veliki uspehi Evrope v minuli polovici stoletja so uspehi liberalizma. Carinska unija, nadzorovana konkurenca, notranji trg, vzpostavitev enotne valute in skupna centralna banka so tipični liberalni dosežki.

Evropa, domovina naše domovine

LDS želi prispevati k politični kulturi v Sloveniji, ki bo oprta za evropske liberalne vrednote. Med temi je zlasti načrtovanje razvoja Slovenije na način, ki bo prispeval k trajnostnemu razvoju celotne EU. Izvedba zahteva decentralizirano politično odločanje, opogumljanje zasebne pobude in sodelovanje posameznikov v postopkih odločanja, zagotovitev enakih priložnosti državljanov ne glede na spol, raso in prepričanje, svoboda tiska, itd. LDS si bo prizadevala, da bo izkoristila talente in intelektualno moč naših ljudi za to, da bi se vključili v evropsko razpravo o izzivih prihodnosti in načinih za soočenje z njimi in tako obogatili skupni življenjski prostor, ki je v Evropi - domovini naše domovine.

Prihodnost EU je v njeni rasti in krepitvi inovativnosti

Naši poslanci v Evropskem parlamentu si bodo prizadevali in podpirali vse skupne ukrepe EU za reševanje gospodarske in finančne krize, predvsem ukrepe, ki bodo usmerjeni v krepitev inovativnosti in konkurenčnosti. Po mnenju LDS je prihodnost EU v njeni rasti, zato podpiramo nadaljnjo širitev, še zlasti na države zahodnega Balka-

liberalna
demokracija
slovenije

LDS

na. Podnebni paket, ki je bil sprejet v EP je po našem mnenju minimum, ki ga EU mora uresničevati. Do leta 2020 moramo za 20 % zmanjšati izpuste CO2 in drugih toplogrednih plinov, za 20% povečati delež energije iz obnovljivih virov ter za 20% zvišati energijsko učinkovitost. Naši poslanci v EP pa bodo tudi v novem mandatu sledili sodobnim evropskim liberalnim idejam in branili temeljne človekove svoboščine.

Kandidati in kandidatke, ki jih predlagamo:

1. Jelko Kacin,
2. Mirjam Muženič,
3. dr. Slavko Ziherl,
4. mag. Sonja Kralj Bervar,
5. Borut Cink,
6. mag. Darja Mohorič,
7. Aleš Gulič

Istočasno pa vabimo vse zainteresirane, ki jih zanima naše delo, in ki želijo po svojih močeh prispevati k boljšemu jutri, da se nam pridružijo.

Pokličite na tel.: 031/880 880.

B.Š.

Program letošnjega Festivala TRZINSKA POMLAD 2009

▪ sobota, 23.maj.2009

KULTURNI SPOMENIKI TRZINA: OTVORITEV FOTOGRAFSKE RAZSTAVE

Ob hitrem urbanem razvoju naše občine ne smemo pozabiti naše kulturne dediščine. Ljubiteljski trzinski fotografi so po izboru etnologinje Damjane Pečnik fotografirali nekatere arhitekturne znamenitosti Trzina. Ob tej priložnosti bomo odprli razstavo fotografij velikih dimenzij na prostem, ki se bo vila od trzinske obrtne cone do starega Trzina.

TRIO QUARTET: KONCERT VOKALNE SKUPINE

Vokalna skupina Trio Quartet, ki prihaja iz okolice Škofje Loke, je nastala v aprilu 2006. Ljubezen do prepevanja je štiri fantke zlila v eno. Med drugim so že peli ministrom in uglednim politikom v času slovenskega predsedovanja EU, nastopali so na številnih prireditvah po Sloveniji in med drugim zmagali tudi na tekmovanju na večeru kvartetov na Turjaku. Pojejo slovenske narodne in umetne pesmi, črnske duhovne pesmi, še posebej radi pa izvajajo priredbe popularnih pesmi ob raznovrstni glasbeni spremljavi.

Ob 18.30 uri, na ploščadi pred centrom Ivana Hribarja (v primeru slabega vremena v avli CIH)

KUD FRANCA KOTARJA: ŽUPANOVA MICKA, PREDSTAVA

Jaka, oče samohranilec in obrtnik, ter njegova mlada hči Micka živita v lepi podeželski hišici nad Trzinom. Jaka bi rad, da se Micka poroči z Anžetom, lepim, bogatim vaškim fantom in si tako zagotovi varno in lepo prihodnost. Ampak Micka ima druge načrte! Pred kratkim ji je glavo zmešal zviti ljubljanski ženskar Zlatko, zato se upira z vsemi štirimi. Anže pač ni Zlatko, Anže je tako grob! Ampak tudi Zlatko je v bistvu Mirko, čeprav tako lepo govori in je ves pomemben in ji je obljubil, da se bo poročil z njo. In tako pod pretvezo, da bodo podpisali predporočno pogodbo, pridejo v Trzin vroči Zlatko, ki bi rad »položil« Micko,

ko, čefur Bugi, ki bo za pričo, in »kao« odvetnik Blažek, ki naj bi pogodbo spisal. Ne vedo pa, da jim je sledila Zvezdana, mlada vdova, s katero je Zlatko, ki je v bistvu Mirko, prav tako zaročen. Če bo zvedela, kaj se dogaja, bo hudo! Komedija!

Sodobna priredba Linhartovega teksta! Premiera! Pod režijskim vodstvom Dejana Spasića se nam bodo predstavili domači igralci Mirjam Štih, Miha Novak, Peter Ložar, Goran Vranešević, Brigita Crljenič, Vid Valič, Ana Ciperman in Barbara Drole.

JURE VOLGEMUT, JURE MATOH IN NECO VAVPETIČ: DRUM JAM IMPRO SESSION

Po premieri domače gledališke predstave bodo na druženju kamniški bobnarji z improviziranim koncertom poskrbeli za sproščeno vzdušje in za ritmično glasbeno ozadje.

Ob 20.00 uri v dvorani KUD-a Franca Kotarja

▪ sobota, 30.maj.2009

HIŠA IGER: MINI FESTIVAL IGER

Hiša iger redno sodeluje na večjih festivalih in živzavah že nekaj let. Vsa igrala in igre so sestavljene iz lesa in naravnih materialov. Igrali se bomo na številnih tabelnih in konstrukcijskih igrah, reševali bomo zanke in uganke, spuščali kroglice po pravkar zgrajenih stezah in gradili gradove iz lesenih kock.

DRUŠTVO JUHUHU: NAPIHLJIVI TRAMPOLIN ZA OTROKE

Odvečno energijo bodo otroci lahko sprostili na kar 17 metrov dolgem in 4 metre širokem trampolinu s toboganom in številnimi zabavnimi ovirami.

UNICYCLE: ŠOLA VOŽNJE Z MONOKOLE-SOM

Najbolj drzni se bodo lahko poskusili v šoli vožnje z monociklom. Za zgled pa jim bo Jure Krempel, večkratni evropski prvak v različnih disciplinah monocikliranja.

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE TRZIN: PALAČINKIJADA

V kuharski delavnici si bodo mali kuharji lahko napolnili lačne želodčke s palačinami.

kami, ki si jih bodo spekli sami ali ob pomoči očkov in mamic.

KUD KRESNIČKA: UMETNIŠKA USTVARJALNICA ZA OTROKE

Prizadevni člani društva nas bodo tudi letos presenetili s spomladansko obarvanimi umetniškimi delavnicami za otroke.

Ob 18:00 uri, dvorišče kulturnega doma (v primeru slabega vremena v dvorani KUD-a Franca Kotarja)

GLEDALIŠČE UNIKAT: PRAVLJIČNA URA BABICE PRA, KI SPLOH NE PRIČAKUJE TIGRA...

Babica Pra je pravljíčarka, ki otrokom pripoveduje zgodbo o Trnuljčici. A med pripovedovanjem se v občinstvu pojavi tiger! In kakšno zmedo dela! Babica Pra sploh ne more povedati pravljíce do konca! Mogoče ji pa lahko prav tiger pri tem pomaga... Tiger in Trnuljčica, gre to skupaj? Predstava, polna nepričakovanih zasukov in neprestanega sodelovanja občinstva...

Ob 19:30 uri, dvorišče kulturnega doma (v primeru slabega vremena v dvorani KUD-a Franca Kotarja)

KUD FRANCA KOTARJA, DRAMSKA SKUPINA MIKI MIŠKA: WICKED, MUSICAL

Pred mnogimi leti, še preden je Drotejo odneslo v pravljíčno deželo Oz, sta se tam spoznali dve dekleti. Prvo dekle je bilo pametno, odločno, napačno razumljeno in smaragdnozelene kože. Drugo dekle je bilo prelepo, ambiciozno in zelo priljubljeno. Kako sta te dve najboljši prijateljici postali Hudobna zahodna večča in Glinda, dobra čarovnica, bomo izvedeli v fantastičnem domačem musicalu. WICKED, zgodba o čarovnicah iz Oza, bo z glasbo Stephena Schwartza, pod režisersko taktirko Nejca Lisjaka ter z Nives Završnik, Natjo Levec, Nino Novak Božič in Jakom Peternejem v glavnih vlogah očarala vse, ki imajo radi dobro glasbo, prepleteno z zgodbo, polno domišljijjskih elementov ter življenjskih problemov. Glasbo bodo v živo izvajali nastopajoči.

Ob 20.00 uri, v dvorani KUD-a Franca Kotarja

▪ sobota, 06. junij 2009

TEK PETRA LEVCA, V ORGANIZACIJI ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN

Ob 16:00 uri, na ploščadi pred centrom Ivana Hribarja

MAGIC WLADIMIR: WLADIMIRJEV MAGIČNI KABARET

Magična predstava, kjer postane marsikaj nemogočega mogoče. Vladimir s prefi-

njenim čutom tako za humor kot za parodijo, z zabavnimi domislicami in šalami očara vsako občinstvo. V programu se stapljajo stand-up komedija, kabaretizem, trebušni govor, pantomima in iluzionistične točke. Wladimir je eden najbolj priznanih umetnikov s področja moderne magije v Evropi, kar dokazuje tudi laskavi naslov svetovnega podprvaka na svetovnem tekmovanju v Švici.

Ob 19.00 uri, na ploščadi pred centrom Ivana Hribarja (v primeru dežja v dvorani KUD-a Franca Kotarja)

KONTRABANT: KONCERT ETNO GLASBE

Sami pravijo, da so najboljši v živo in da na njihovih koncertih cvrči od vročine. Ob njihovi muziki starčki oživijo, otroci rajajo, mrki se smejijo in žurjerji ponorijo.

Kontrabant je prava trans-slovenska glasbena tolpa. Kontrabantarji izvirajo iz skoraj vseh koncev Slovenije, zato v glasbeni kolaž lepijo panonsko in mediteransko godbo, podalpske poskočnice, klasične in balkanske zvoke, obogatene z romskim jezikom, madžarščino in slovenskimi narečji. Tako pisan kolaž glasbenih praks lahko poslušalec le redko doživi na enem samem mestu!

Pridite, spoznajte etno-žur tihotapce v živo!

Ob 20.00 uri, na ploščadi pred centrom Ivana Hribarja (v primeru dežja v dvorani KUD-a Franca Kotarja)

▪ sobota, 13. junij 2009

SREČANJE LOVSKIH PEVSKIH ZBOROV IN ROGISTOV: KONCERT

V organizaciji Kulturnega društva Domžalski rogisti bo letos potekalo že 36. srečanje lovskih pevskih zborov in rogistov. Srečanje bo v Domžalah, Lukovici, Mengšu, Moravčah in Trzinu. V Trzinu pričakujemo šest skupin rogistov in pet pevskih zborov. Skupaj torej preko 120 pevcev in glasbenikov, ki nam bodo predstavili kvalitetno lovsko glasbeno kulturo!

Ob 17.00 uri, na ploščadi pred centrom Ivana Hribarja (v primeru dežja v dvorani KUD-a Franca Kotarja)

LITERARNO SREČANJE

Tudi letos, že tradicionalno, uvrščamo v program Trzinske pomladi tudi srečanje z vrhunskimi pesniki oziroma pisatelji. Tokrat vabimo v goste nekoliko starejše, od vseh poznavalcev priznane in tudi pri občinstvu zelo priljubljene avtorje. Gre za avtorje, ki znajo biti tudi kritični do razmer na Slovenskem, po drugi strani pa za avtorje, ki so znani rodoljubi, pa vendar po svoji pesniški dikciji in odnosu do jezika izrazito sodobni, moderni pesniki, raziskovalci globin in nians v jeziku in izjemno osebni v svoji izpovedi. Pričakujemo vznemirljiv in prijeten literarni večer; zelo osebno srečanje z mojstri pesniške besede in oblike.

Ob 19:00 uri, v dvorani Marjance Ručigaj, Center Ivana Hribarja

▪ sobota, 20. junij 2009

MESTNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO IN DRUŠTVO FAMILIJA: PATTY DIPHUSA, IZPOVED PORNODIVE, KABAREJSKA PREDSTAVA

Patty Diphusa, izpovedi pornodive je kabaret, ki je nastal iz niza zgodb Pedra Almodovarja, ki so v osemdesetih izhajale v madridskem časopisu La Luna. To so zgodbe z roba urbanega življenja, so drzne in povečujejo vse, kar je človeško: seks, nasilje, ljubezen, romantiko, želje.

Predstava je bila premierno izvedena na malem odru MGL-ja. Sestavljena je iz niza duhovitih, bizarnih in provokativnih songov iz življenja Patty Diphuse – pornodive. V duhu nemških kabarejev iz 30-ih: vrhunska glasbeno-vokalna zasedba, provokativna vsebina songov, kabarejsko-cirkuška estetika, show točke z nepričakovanimi instrumenti, kot so pojoča žaga, ukulele in orglice iz leta 1907.

Ob 20.00 uri, v dvorani KUD-a Franca Kotarja

▪ petek, 03. julij 2009

MEDNARODNI FOLKLORNI FESTIVAL: FOLKLORNE SKUPINE IZ ZDA, FRANCIJE IN TURČIJE

Folklorni festival je verjetno največja posamična prireditev v občini Trzin, ki ga organiziramo v sodelovanju s festivalom Lent. Tudi letos bomo priče nastopom številnih folklornih skupin iz tujine. Pričakujemo skupine iz ZDA, Turčije, Francije in Srbije.

Skupina Clog iz Utaha, ZDA, je sodelovala na folklornih festivalih že skoraj na vseh celinah. Kamorkoli pridejo, navdušijo gledalce s svojim živahnim nastopom, pisanimi nočami in melodično glasbo, prav posebno pa so znani po izjemno komunikativnem pristopu do občinstva. Keltska kupina Kendalč'h se nam bo predstavila s plesi iz različnih predelov Bretanije. Z marljivim delom jim uspeva ustvarjati odlične predstave, ki so še vedno trdno povezane z ljudsko tradicijo. Turška folklorna skupina je bila ustanovljena že davnega leta 1970 v Istanbulu. So stalni gostje festivalov v tujini, kjer gledalcem s ponosom približajo lepote ljudskega plesa in glasbe, ki je del turške kulture.

O dogodku izide še posebna zloženska.

Ob 20.00 uri, na športni ploščadi OŠ Trzin

VSTOP NA VSE PRIREDITVE JE BREZPLAČEN!

Generalni pokrovitelj: **NLB banka d.d.**

Pokrovitelji: **Banka Koper d.d., Anton Peršak Devana s.p., Habat s.p., Signa d.o.o. (Barca), Pizzeria Sestrice, Hiša iger, Unicorn, Šotori Petre, Gostilna Narobe, Tiskarna Ozimek, Ton- Tomaž Šinko, Radio Veseljak.**

Več informacij:
www.trzinska-pomlad.com

Državno strelsko prvenstvo invalidov v Trzinu

Komisija za tekmovalni šport Zveze za šport invalidov Slovenije - paraolimpijskega komiteja je naše društvo, MDI Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin, izbrala za izvedbo osemnajstega državnega prvenstva invalidov Slovenije v streljanju s serijskim in standardnim zračnim orožjem. Pri MDI Domžale smo se izvedbe prvenstva lotili zelo resno, k sodelovanju pa povabili še Strelsko društvo Trzin. Krajevna osnovna šola nam je odstopila veliko telovadnico, v katero smo namestili osemnajst strelskih mest, saj so bili tekmovalci razdeljeni v šest skupin po osemnajst tekmovalcev, glede na stopnjo invalidnosti, skupinsko ali pa posamezno. Na tem tekmovalstvu so nastopili najboljši strelci iz cele Slovenije, med njimi tudi dva naša člana, Andrej Perne in Franci Mušič, ter paraolimpijski prvak Franc Pintar. Vse skupaj se je začelo ob pol deveti uri zjutraj, ko so nastopili strelci prve skupine. Po tem nastopu je sledila slavnostna otvoritev, ki sta se je med drugim udeležila tudi župan občine Trzin, gospod Tone Peršak, in sekretar Zveze za šport invalidov Slovenije, Igor Malič, ki sta poleg predsednice, gospe Vide Perne, povedala nekaj besed. Predsednica jim je zaželela lep dan in veliko sreče, nato pa je sledil nastop še preostalih petih skupin. Krasno je bilo videti, kako kljub raznovrstnim poškodbam invalidi še vedno počnejo, kar jih najbolj veseli, in da so pri tem uspešni. Gospa predsednica, Vida Perne, pa je po zaključku tretje in šeste skupine tekmovalcem in tekmovalkam podelila medalje za prva tri mesta vseh kategorij.

Zlate medalje so prejeli: POSAMEZNO:

Mlekuž Drago	MDI Goriške pokrajine	Puška NAC
Legenič Sandra	DGN Pomurje	Puška GLUHI
Kunst Doroteja	MDI Velenje	Puška SMS
Hrast Viktor	MDI Šaleške doline Velenje	Puška SMS
Hreščak Andrej	MDI Sežana	Pištopla NAC
Tiršek Gorazd	MDI Velenje	Puška SH2
Pintar Franc	DPS Štajerske pokrajine	Puška SH1
Rus Mojca	DI Vrhnika	Puška NAC
Pšajd Ludvik	MDI Ptuj	Puška NAC

SKUPINSKO pa so medalje in pokale dobili:
Puška NAC

MDI Jesenice	1. mesto
MDI Velenje	2. mesto
DI Slovenj Gradec	3. mesto

Puška SMS

ZMSS Celjska podružnica	1. mesto
MDI Šaleške doline Velenje	2. mesto
DI Šmartno pri Litiji	3. mesto

Za dobro počutje in izvedbo prvenstva se zahvaljujemo Osnovni šoli Trzin, vodji tekmovalstva, Franciju Mušiču in vsem, ki so pomagali pri izvedbi tega prvenstva. Vsem tekmovalcem in tekmovalkam čestitke in še veliko uspehov na nadaljnjih tekmovaljih!

MDI DOMŽALE

Trzinski upokoenci so si pristreljali drugo mesto

Že nekaj let se naše društvo udeležuje prvenstva gorenjskih upokoencev v streljanju z zračno puško. Lanski ekipni uspeh, ko so se povzpeli na tretjo stopničko, so letos izboljšali, saj so si pristreljali eno stopničko več. Za končno drugo mesto, med 8 ekipami, so prejeli lep pokal.

Med 29 udeleženci pa so naši strelci kot posamezniki dosegli : 2. mesto-Franci Brečko, 4. mesto-Andrej Perne in 16. mesto Franc Mušič.

Naši strelci so vsekakor vsako leto boljši; prvič smo se prvenstva udeležili leta 2007 in zasedli 5. mesto, 3. mesto v letu 2008 in 2. mesto v letošnjem letu. Le kje bomo končali naslednje leto, če bomo tako napredovali?

Tekmovalcem iskreno čestitamo, saj so uspešno zastopali tako trzinske upokojenke kot tudi celotno trzinsko občino.

FRANC PAVLIČ

Še o parkiranju v Trzinu

Oglašam se vam v zvezi z v aprilski številki Odseva objavljenim člankom (str.5) ter z dejanskim dogajanjem na temo parkiranja v Trzinu, in sicer kot občanka, priseljena v Trzin pred 22 leti, ter kot podjetnica, s sedežem dveh podjetij v Trzinu.

Leta 2007 smo postali lastniki poslovnih prostorov na Ljubljanski cesti v Trzinu in tako prenesli poslovanje po 15 letih iz Ljubljane v Trzin. V letu 2008 sem ustanovila še eno podjetje s sedežem na istem naslovu, vse to pa z željo po umiku iz prometnega kaosa, parkirne stiske, ki nam je vsa leta sledila v Ljubljani na raznih lokacijah. Prvo leto, to je v letu 2007, so zadeve potekale še v okviru pričakovanj in predvidevanj, v letu 2008, ko je Kraški zidar pričel z gradnjo novih objektov, pa se je stanje parkiranja zelo poslabšalo, v letošnjem letu pa se situacija slabša iz meseca v mesec in na vidiku ni pametne rešitve!

V nekaj naslednjih stavkih vam bom opisala svojo situacijo bolj konkretno. Skupaj s poslovnim lokalom smo v kleti kupili tudi parkirno mesto, na katerem imamo parkirano 1 službeno vozilo, v obeh podjetjih pa imamo skupaj še 2 avtomobila, ki sta sicer čez noč parkirana drugje, čez dan pa ...? V obeh podjetjih imam zaposlenih 8 sodelavk, ki prihajajo iz Kranja, Ljubljane, Domžal. Večinoma so matere samohranilke s po dvema manjšima otrokoma, ki jih morajo pred odhodom v službo odpeljati v vrtec ali šolo, se nato pripeljati v Trzin v službo, po koncu službe pa takoj odhiteti spet po njih. Torej uporaba javnih prevoznih sredstev odpade, saj že tako vstajajo okrog 5h zjutraj! Torej, kje, predlagate, da naj bi te sodelavke v bodoče parkirale, oz. ali bodo morale mesečno odšteti po cca 160 € za parkiranje?!

Poglejmo še z druge strani: Ko smo imeli sedež podjetja v Ljubljani, so se v Ljubljano zares pripeljale z mestnim potniškim prometom, ki je tam organiziran, mi Trzinci pa se že 22 let borimo, da bi podaljšali LPP, konkretno št. 6 do Trzina, saj bi se s tem rešili prometnih zamaškov v jutranjih urah, ko zaposleni prihajajo iz Ljubljane kot tudi iz ostalih regij Slovenije na delo v Trzin. Vem, da se občina Trzin ponaša z nadpovprečno visokim deležem podjetij, ki imajo svoj sedež prav v Trzinu. S tem pritoka v občinsko blagajno tudi veliko večja vsota, vendar pa nimamo organiziranega niti parkiranja. Občini torej samo dajemo, ta pa pripravlja ukrepe, kako nas bo oglobila na vsakem koraku.

Če se vrnem k LPP, avtobusu št.6, ki bi imel podaljšano vožnjo do Trzina - v preteklosti je bilo govora, da temu nasprotuje KAMBUS, ki naj bi izsiljeval, da ne bo več ustavljal v Trzinu, če bi tja vozila tudi šestica. Sedaj, ko je občina Ljubljana odprla Lekarno v sosednjem lokalni in so občinski veljaki prišli tudi na otvoritev v Trzin, vam predlagam, da se pričnete pogovarjati na temo izboljšanja povezave z javnim prevozom, konkretno z LPP med Ljubljano in Trzinom; omenila bi tudi, da mlajšega sina še vedno in to precej pogosto v jutranjih urah odpeljeva do končne postaje šestice v Črnuče, saj ima kot večina mladih izredne težave z urnikom Kambusa. Praksa mladih v Trzinu, ki se šolajo v Ljubljani, pa je ta, da kar čimprej naredijo šoferski izpit in se nato sami prevažajo v Ljubljano, saj se s tem izognejo kalvariji s prenatrpanimi medkrajevnimi avtobusi in vlaki ter njihovimi vse preredkimi vožnjami in slabimi urniki. S tem se pa spet poveča prometni kaos v Ljubljani, preveč izpušnih plinov itd ... torej slaba rešitev.

In spet nazaj k parkiranju na Ljubljanski cesti, ob poslovno trgovskih lokalih v blokkih. Kot sem napisala že zgoraj, so se pojavile težave s parkiranjem sočasno s pričetkom gradnje varovanih stanovanj. Izva-

jalec je zasedel vsa parkirna mesta, vse zelenice, in že takrat nismo lastniki lokalov več imeli nobene možnosti parkiranja. Kje je bila Občina Trzin takrat, da bi izvajalcu predpisala ureditev začasnih parkirišč ali jim morda parkiranje po urni postavki tudi zaračunala, kljub temu da oni pač izvajajo svojo dejavnost. Poglejte, mi jo tudi, pa nimam niti najmanjše možnosti, da bi se z avtom približala svojemu lokalu ali celo zapeljala pred lokal, da bi v katerega od avtomobilov zložila blago, ki je stvar mojega poslovanja. Z zaporo pločnika pred blokom nam je bilo onemogočeno nemoteno poslovanje; vsaj 1x tedensko nam špedicija dostavi blago (obe podjetji delata s tujino, imamo 5 dobaviteljev), ki ga pa sploh ne moremo po normalni poti več spraviti v lastne poslovne prostore. V Ljubljani, v neposredni bližini magistrata in v starem mestnem jedru Kranja imam maloprodajni trgovini s kozmetiko in blago večkrat tedensko prevažamo iz sedeža, to je v Trzinu, do obeh lokacij. A v Ljubljani in Kranju to ni problem, ker je omogočena dostava ob katerikoli uri dneva prav do trgovine v staromestnih jedrih, problem pa se pojavi v Trzinu, saj pripravljenega blaga sploh ne morem prenesti v avto, ker tega nimam ne kje parkirati niti kje ustaviti !!! Pa to ni staromestno jedro, temveč naselje, kjer je v določenem času bilo možno kupiti poslovne prostore, kjer pa, kot se je izkazalo sedaj, ni urejena infrastruktura glede parkiranja, dostopa, dostave.....za prihodnje dni pa tudi ne razmišljate v smeri, kako urediti večje parkirišče na območju novega Trzina, ki bi bilo namenjeno lastnikom, zaposlenim in njihovim strankam in obiskovalcem, temveč RAZMIŠLJATE, KAKO BOSTE POSTAVILI PARKOMATE IN KASIRALI PARKIRANJE NA PARKIRIŠČIH, ki že sedaj ne zadoščajo niti za 1/10 potreb parkiranja. .

Po vseh letih poslovanja sem se že počeno naveličala »bojev« s togimi birokrati in predstavniki tistih, ki samo gledajo, kje ti bodo pobrali in kaj dodatno zaračunali; večina lastnikov majhnih podjetij že vse od samostojne Slovenije trdo delamo, da lahko plačujemo vse dajatve za svoja podjetja, zaposlene in še kaj !!!!

Vsi si želimo sprememb na bolje, še posebej v teh ne preveč prijaznih časih, zato menim in vam predlagam, da poskusite z druge strani, kot je bil sedaj to običaj: najprej poskrbite za ureditev parkirišč ob poslovnih objektih za tiste, ki delajo in ustvarjajo občini prihodek, potem se pa lotite »kasiranja«, vendar z glavo. Ob tem bi še zapisala nekaj primerov iz prakse občanke Trzina: pred lastno vrstno stanovanjsko hišo smo si uredili parkirišče za 3-4 osebne avtomobile, saj ne želimo kršiti cestno-prometnih določil. Vendar v zadnjih letih obnavljamo razne dele lastne hiše, in ko nam pripeljejo gradbeni material s tovarno dostavnimi vozili, le ta ne morejo parkirati pod nadstreškom, zato se ustavijo na pločniku - v istem trenutku pridrvi občinski redar, ki vneta deli listke za napačno parkiranje, ne glede na pojasnilo, da tiste ure ali dni, ko se izvajajo dela, pač ne more drugje parkirati. Njegova razlaga je, da na cesti - na Kidričevi ulici v Trzinu, je to nemogoče, saj ulica v tem primeru ne bi bila prevozna !!!

S tem sestavkom vam izražam ne samo svoje mnenje, temveč mnenje večine sstanovalec, kot tudi mnenje ostalih delovnih ljudi, ki imamo v Trzinu sedež svojega poslovanja. Sestavek ni prav ubran, saj sem zanj »žrtvovala« nekaj dragocenih ur proste nedelje, med vsemi ostalimi domačimi opravki, vendar upam, da ne zaman.

Pozdrav,

TATJANA EBERL, UNIV. DIPL. UMET. ZGOD.

DIREKTORICA DOMINA ACTIVA D.O.O.

SERAPISBEJ D.O.O.

Spet nesreča na Mengeški cesti

V ponedeljek, 20. aprila dopoldne, se je na Mengeški cesti pri odcepu za (nekdanji) Jan bar pripetila prometna nesreča, v kateri so bila udeležena štiri vozila. K sreči je škodo utrpela le pločevina; kljub temu je promet dobro uro potekal izmenoma enosmerno in so nastajale kar dolge kolone.

V projektu rekonstrukcije Mengeške ceste je v tem križišču predviden poseben vozni pas za zavijanje v levo in potem do takih nesreč ne bo več prihajalo. Upamo, da je rekonstrukcija Mengeške ceste blizu.

STANE MESAR

49. območno srečanje odraslih pevskih zborov

V sodelovanju z Zvezo kulturnih društev občin Domžale in Mengeš ter občinami Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin ob pomoči Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti smo tokrat lahko prisluhnili 20 odraslim zborom, in sicer v dveh delih.

V prvem delu, ki je potekal v Kulturnem domu v Moravčah, so nastopili učiteljski pevski zbor Stoji učilna, komorni zbor Franceta Marolta, moški pevski zbor Radomlje, mešani pevski zbor Slamnik, ljudske pevke Kulturnega društva Domžale, MoKZ Mengeški zvon, KD MePZ Šentviški zvon, ženski nonet Vigred, MePZ Groblje in Komorni moški zbor Lek.

V drugem delu v Domžalah pa MoPZ Janca Cerarja DU Domžale, ŽePZ Staneta Habeta DU Domžale, MPZ KD Tineta Kosa Moravče, dekliski pevski zbor Moj spev KD Groblje, kvintet Pirnat, MPZ KD Janka Kersnika Lukovica, MPZ Svoboda Mengeš, KD Grajski oktet, domžalski komorni zbor in komorni zbor Limbar iz Moravč.

Čeprav zaradi obveznosti nismo prisluhnili še nekaterim že uveljavljenim zborom, kamor sodijo Sirene, je razveseljivo, da se je revije udeležilo kar nekaj mlajših

zborov po stažu in veliko število mladih pevcev in zborovodij. Ljubitelji petja, ki jih sicer v prostorni dvorani Kulturnega društva v Moravčah ni bilo veliko, so zato prišli na svoj račun v Domžalah, kjer so dvorano napolnili do zadnjega kotička, kajti izvajana dela so bila izbrana tako, da smo prisluhnili tako ljudskim kakor modernim ritmom. Ob tem se sprašujem, komu je namenjeno to druženje, pevcem samim, organizatorjem ali nam, ki bi lahko z ve-

čjim obiskom na takšnih in podobnih prireditvah pokazali spoštovanje do njihovega vloženega truda in časa, saj se nekateri zaradi veselja do petja vozijo na vaje v pevske zборе v druge občine.

Kaj kmalu bo leto naokoli, in upam, da ob jubilejni, 50. abrahamovi reviji zborov dvorana, kjerkoli revija že bo, ne bo samevala in pevci ne bodo prepevali sami sebi.

DRAGO JUTERŠEK

Prvi izlet žerjavčkov v letu 2009

Kljub deževnemu jutru smo se konec aprila odpravili proti gradu Mokrice. Mlada in neizkušena vodička nam je predstavila grad, njegovo zgodovino kot tudi poročno dvorano in prestižni apartma v enem od treh stolpov. V parku pa smo si ogledali kipe štirih letnih časov. Pot nas je vodila na Bi-

zeljsko v repnico družine Najger. Gospa Najger nam je predstavila repnico, izkopano v kamen, katero so nekoč uporabljali za shranjevanje ozimnice, sedaj pa imajo tam vinsko klet. Ob stalnem pripovedovanju šal nam je ponudila v pokušino njihova vrhunska vina. Sledila je pot na Virštanj v trгови-

no "Marja", kjer smo si nakupili zelo kvalitetne majčke in spodnje perilo. Obiskali smo tudi lekarno in čokoladnico v Olimju. Okusno kosilo smo imeli pri "Halerju", kjer smo si ogledali tudi izdelavo piva. Kljub občasno slabemu vremenu (med kosilom je padala tudi toča), nam je dan minil zelo lepo.

Izlet organiziral in tudi tole zapisal

FRANCI BARDORFER

Občina Trzin in Kulturno društvo
Domžalski rogisti Domžale
vabita na

**koncert v okviru
36. srečanja lovskih
pevskih zborov
in rogistov**

**v soboto, 13. junija 2009, ob 17. uri
pred centrom Ivana Hribarja v Trzinu – ob slabem vremenu v dvorani
KUD- Franca Kotarja.**

Koncert je del prireditev v okviru TRZINSKE POMLADI, vodil ga bo Andrej Zupanc.

Vabljeni!

Prvovrsten razglednik na doline na osojni strani Triglava

Z vse daljšim svetlim delom dneva se stopnjuje tudi naša fizična pripravljenost, vsaj tako bi moralo biti. Upam, da niste na Florijanovem sejmu analizirali le tekočih zadev, temveč ste se udeležili tudi kakšne bolj »migetajoče« dejavnosti. Vsekakor je majnika, morda še pomnite staro ljudsko ime za mesec maj, zadnji čas, da greste v naravo (za ljubezen ni nikoli prepozno...) in storite kaj za vaše zdravje, natančneje dušo in telo. »Zdrav duh v zdravem trupu,« so rekli že »sokoli«, in tega se velja držati tudi v današnjih časih. Sonce vse bolj pripeka, a se lahko kljub temu tudi v skoraj vročih dneh že odpravimo kam na izlet. Le pot moramo izbrati tako, da bo njen večji del speljan po gozdu. Sicer pa so na soncu

v tem delu leta poleg sončnih očal (letos bodo še dolgo časa vztrajala številna snežišča!) zelo dobrodošli klobučki in kapice s šiltom (v svetlejših barvnih odtenkih - večja odbojnost), po možnosti s podaljškom prek zatilja. Svetlejše in čim bolj »dihajoče« naj bodo tudi majice, ki naj pokrivajo vse za sonce občutljivejše dele telesa. Opoldanski veter, ki nas ohlaja na izpostavljenih delih, naj vas nikar ne zavede k temu, da ne uporabljate že prej omenjenih preventivnih ukrepov. Brez »goriva in hladilnega sistema« pri tej vročini v hrib ne bo šlo, zato ne pozabite na pijačo, ki jo vzamemo ob vročih dneh s seboj nekoliko več kot ponavadi, vsaj 2–3 litre na odraslega in pol toliko za otroke.

Tokrat jo bomo mahnili na potep na **Jerebikovec (1593 m)**, čudovit razglednik in najvišji vrh gozdnote planote Mežakle, ki leži med Zgornjesavsko dolino in dolino Radovne. Je namreč edini vrh, s katerega je moč videti hkrati vse tri ledeniško preoblikovane doline na severni strani Triglava - Krmo, Kot in Vrata. Resnici na ljubo smo ravno na gozdni meji, a je drevje okrog ovršja najredkejše ravno v triglavski smeri. Nanj se lahko odpravimo z Mojstrane ali pa z Gorij. Seveda pa tudi z obeh dolin, a nam bo precej »strma« predla! Z Mojstrane nas markirana pot, ki se odcepi v levo nad vasjo od ceste proti Krmi, pripelje v nekaj manj kot dveh urah na planino Mežakla. Od tu je do vrha, malo po gozdni cesti, malo po kolovozu in zadnji del po strmejši potki - ves čas skozi gozd - le še slabo uro hoda. Z vzhoda oziroma gorjanskega konca (pazite, Gorje so sedaj občina, znane tudi po tem, da punce še zmeraj govorijo na fanta) pridemo na planoto po cesti, ki se odcepi pri zaselku Poljane, to je v bližini Spodnjih Gorij. Do planin Ravne in Oblek se bomo še lahko pripeljali, malo nad njima pa bo treba zaradi zapornice vzeti kar lepo pot pod noge. Po labirintu gozdnih cest (obvezen je zemljevid - kdaj pa ni?), ki nas pripeljejo mimo planin Spodnji in Zgornji Kozjak, mimo Petelina pod vršni del gore (z vzhoda je Mežakla res dooolga). Tam nas proti vrhu usmeri skromna, a dobro vidna tablica Triglavskega narodnega parka. Tu smo sicer v njegovem robnem območju, pa vendarle že v parku, kjer velja poseben varstveni režim. Na kratko - tam mora ostati tako, kot je bilo pred našim prihodom, katerega tudi ne smejo občutiti tamkajšnji stalni prebivalci - gozdni in morebitni humani.

Sestopite lahko po isti poti ali pa v eno izmed prej naštetih dolin, kjer so železarske Jesenice oziroma zaselka Srednja in Spodnja Radovna. Na vrhu vas bo poleg lepega in nenavadnega razgleda proti najvišjim vrhovom Julijcev - pozor, najbolj mogočna je Rjavina in ne Triglav, njen bližnji sosel - presenetil tudi zasilni bivak. Njegov lastnik je, zdaj že po TV-dokumentarcu poznan Alojzij Žakelj, eden od gorenjskih »vaških posebnežev«. Pa saj jih imamo nekaj tudi pod Ongrom! Če se imate radi (kdo se pa v maju nima!), bo v bivaku dovolj prostora tudi za dve osebi, za enega pa je že skoraj pravi »hotel«. Tako boste lahko ta skriti gorski kotiček opazovali tudi pod zvezdami ali pa se zatekli v bivak pred kakšno ploho. Ob morebitni nevihti pa raje ne stikajte tam gor, vendarle ste na vrhu. Sicer pa se na Jerebikovcu nikar ne dajte motiti, saj kakšne posebne gneče tam zagotovo ne bo.

2 Krma na sliki, kot jo vidimo z Jerebikovca, je ena naših najlepših alpskih dolin. (Foto: Miha Pavšek)

VKUP SPRAVIL: MIHA PAVŠEK

Po aprilu se nam je kolcalo

Povsod ena sama ljubezen, pa če jo majsko vreme dopušča ali ne! Letošnje spomladansko zelenilo je sveže, močno in sočno, kot že dolgo ne. Saj je verjetno podobno kot druga leta, pa vendarle je bila zima bolj snežna in hladna, kot smo je bili vajeni v zadnjih letih. Če kaj, potem se letos pozna, da ne manjka vode, in to raznih vrst s prav vseh »horizontov« - zračnega, površinskega in (pod-) talnega. Se nam pa ta mesec kar malo kolca po minulem aprilu, ki je bil tak, da bi si želeli njegove ponovitve tudi v prihodnosti. Vremenske, seveda, da ne bi kdo mislil, da si želimo še kakšen sporazum s sosedi, ki nam ga bodo usklajevali evropski komisarji. Še dobro, da imamo Trzinčani rešene (ob-)mejne probleme s sosednjimi občinami, sicer bi nam trda predla. Nedaleč stran od nas se Bohinjci in Radovljičani, natančneje njihovi predstavniki v občinskem svetu, ne morejo zmeniti glede 12,5 (z besedo: dvanaest in pol!) kvadratnih kilometrov spornega gozda na Jelovici.

Pa pustimo pri miru gorenjske gozdove in »njihove« zdrahe (zakaj že je Hudičev boršt danes tam, na strmem pobočju sredi hriba tik pod Storžičem?) in se raje posvetimo aprilskemu vremenu. Saj je vendar rubrika namenjena predvsem vremenskemu sekiranju. April je bil, v primerjavi z dolgoletnim povprečjem, precej pretopen - kar od 2,5 (SZ in Obala) do 3,5 °C (del SV Slovenije). Temu ustrezno, torej nadpovprečno, smo bili deležni tudi sončnih žarkov, ki so sijali (predvsem prvo polovico meseca) kar petino časa več, kot smo sicer vajeni. Zato pa je bilo padavin večinoma nekaj manj od dolgoletnega povprečja, ki je bilo doseženo ali celo preseženo le v Ljubljanski kotlini in JV Sloveniji.

Večina padavin je padla na začetku in v zadnji tretjini meseca, največ prav med prvim in zadnjim delom prvomajskih praznikov. Zadnja aprilsko dekada je s svojim deževjem prispevala k temu, da je prišel na koncu mesec med padavinsko povprečne. Imeli pa smo 3 dni z meglo, ki pa je aprila zelo kratke sape in bolj kot ne pokrajini v okras. Še bolj slikovite so aprilске pozno popoldanske ali večerne meglice, ki sledijo ploham ali nevihtam. Najnižje dnevne temperature so se ob jasnih nočeh gibale okoli 5 °C, najvišje pa v sončnem delu meseca med 20 in 25 °C (kar je običajno za drugo polovico maja), pri oblačnem vremenu pa tudi do 10 stopinj Celzija nižje. Dvakrat v mesecu (2. in 23. 4.) pa smo imeli najvišjo dnevno temperaturo zraka le malo pod 10 °C. Še najbolj nenavadno je, da nismo imeli niti enega dne s slano (ledišču se nismo niti približali), kar bo postavilo letošnji april med najtoplejše, od-

kar imamo na voljo podatke. Za Ljubljano in okolico pomeni to v približno zadnjih 150 letih! Če povzamemo vreme preteklega meseca, gotovo velja ugotovitev, da ne bi imel nihče nič proti, če bi imeli v prihodnjih letih opravka še s kakšnim podobnim aprilom.

Po aprilskih kratkih rokavih se nam je v začetku maja še nekaj časa kolcalo, a je že Florijan postavil stvari na svoje mesto. Še bolj pa »njegov« sejem, ki nam zabeli vsakoletni prvi konec tedna po prvomajskih praznikih, tudi z glasbo. Te smo bili deležni tudi v »ranem« jutru na delavski praznik, a roko na srce - večino nas je ujela lukoviška godba že v budnem stanju. Saj smo vendar v času demokracije, za katero je značilen tudi pravni (ne-)red, ki nam preprečuje hrupne aktivnosti pred sedmo uro zjutraj. Sicer pa niso bile nič kaj delavske nočne aktivnosti trzinskih motoristov, ki so vse do jutranjih ur selili iz ene na drugo lokacijo. Vse skupaj je bilo slišati kot ponovitev dogodkov na Gregčevem mostu čez Pšato med osamosvojitveno vojno za Slo-

venijo! Tudi to je, očitno, sestavni del demokracije. Če ste bili tudi vi med tistimi, ki so vam hrupni motoristi kratili zaslužni »delavski« spanec, le kratek namig. Prihodnjič si enostavno zapojte ljubko himno trzinskih športnikov, sicer sopomenko za pregovor »za veliko (občinskega) denarja malo muzike«, in zaspali boste na mah. Pa saj se tako ali tako vsak dan proti večeru stemni vse do nižin, tudi v mesecu ljubezni...

TRZINČANOV MIHA

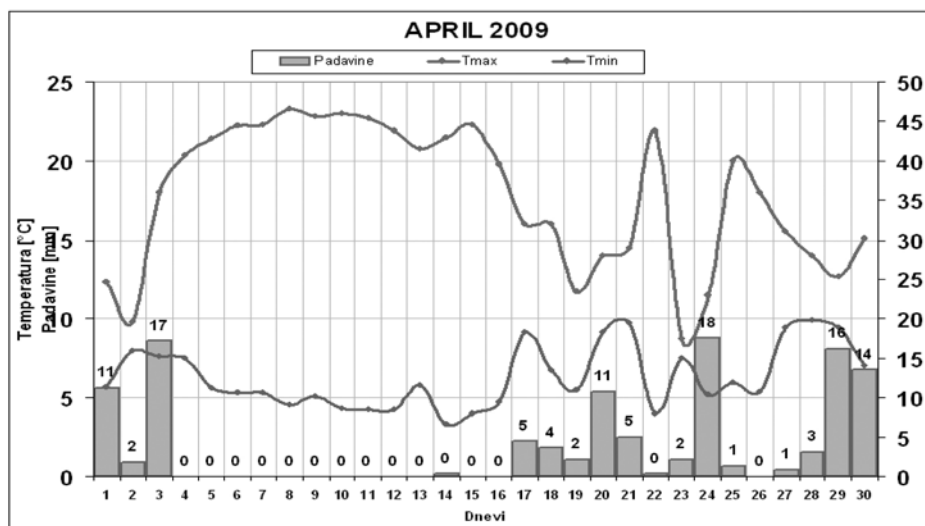
OBČINSKI VREMENSKI SVETNIK

POSTAJA/OBDOBJE	April 2009
Domžale	107
Letališče Brnik	110
Ljubljana	113
Trzin	114
Moste pri Komendi	118
Trboje	124
Grosuplje	141

Padavine aprila 2009 na izbranih merilnih postajah (v mm oziroma l/m²); Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, zasebna vremenska postaja Trzin).

Prevladujoča aprilška barva je tudi v Trzinu zelena. Še malo in slovenski ponos (lipa) bo stal pokonci... (Foto: T.M.)

Nekateri meteorološki podatki za april 2009 na privatni postaji Voglje, južno od letališča Brnik. (Vir: Forum vremenskega društva Zevs - <http://zevs.si/>).

Učenci - raziskovalci

V zadnjem času smo priča vedno hitrejšemu razvoju na vseh področjih. Znanost pri tem dobiva novo vlogo in drugačen družbeni pomen.

Tega se zavedamo tudi na naši šoli, in učence vzpodbujamo k raziskovalni dejavnosti. Že nekaj let se učenci pri pripravi raziskovalnih nalog pod mentorstvom učiteljev seznanjajo z osnovami raziskovalnega dela:

- spoznavanje metodologije raziskovanja
- zbiranje informacij
- obdelava informacij, podatkov
- razlaga novih spoznanj
- iskanje možnosti uporabe novih spoznanj ...

Raziskovalne naloge uspešno predstavljajo na srečanjih mladih raziskovalcev Slovenije, ki jih organizira Zveza za tehnično kulturo Slovenije. Na šoli se iz leta v leto večja število učencev, ki radi sprejemajo tovrstne izzive.

Letošnje, 8. območno srečanje mladih raziskovalcev kamniško – domžalske regije je bilo 14. aprila na OŠ Rodica. Pod mentorstvom učiteljev Božene Opara, Mateje Peric, Slavke Kozel in Aleša Šporna so učenci naše šole pripravili 10 nalog iz različnih predmetnih področij.

Naravoslovno področje:

ZALA POTOČNIK, 4.b: Opazovanje ptic pozimi

BARBARA ŠERNEK, 4.b: Problem E dodatkov v slaščicah in pi-jači

MITJA HOFER, 5.a: Trenje med domačimi predmeti

KLEMEN LAZNIK IN URBAN MUŠIČ, 5.a: Onesnaževanje zraka v Trzinu z osebnimi avtomobili

TJAŠA MATIČIČ, 5.a: Ali ločujemo odpadke?

TIM MUŠIČ, 5.a: Prožnost lesa

LARA ŠINKOVEC IN LIZA ULČAKAR, 5.b: Čebulni test pitne vode

NEJC MIRTIČ, 6.b: Izdelava in preizkus kamere obskure

Družboslovno področje:

TANJA KOBAL, 5.a: Vpliv letnih časov na porabo zdravih

MAJA RAVNIKAR, 5.a: Televizija – pomemben medij

Vsi raziskovalci so ob svojem raziskovalnem delu pridobili pomembne izkušnje in veliko dodatnega znanja, prišli pa so tudi do zanimivih zaključkov.

SLAVKA KOZEL
KOORDINATORICA NA OŠ TRZIN

Številne podporne aktivnosti vsem društvom, zavodom in drugim organizacijam

Posluh in evropska sredstva

V občini Trzin delujejo številna zelo dejavna društva, zavodi in organizacije, ki pomembno zaznamujejo družabni utrip v občini in so organizatorji ter pobudniki številnih dogodkov in prireditev, s svojim delovanjem pa močno zaznamujejo utrip in življenje v občini. Vse prevečkrat pa se zgodi, da se društva soočajo s stiskami in težavami zaradi nizkih sredstev, ki so jim dodeljena, ter malo podpore pri različnih aktivnostih s področja samega formalnega delovanja društva. V aprilu je bila na Geossu predstavitev projekta regionalnega stičišča nevladnih organizacij Osrednjeslovenske regije SRCE ME POVEZUJE – stičišče NVO »Srca Slovenije«. Projekt zagotavlja številne podporne aktivnosti vsem društvom, zavodom in drugim organizacijam

Brez društev si danes skoraj ne moremo več predstavljati življenja tako v mestu kot tudi na podeželju. Številne občanke in občani najdejo v društvih svoje »sorodne duše«, razvijajo talente, delovanje v društvih jim tudi pomembno zaznamuje njihova življenja. Vsa društva pa se spopadajo s podobnimi težavami, in si zaradi nizkih sredstev, pridobljenih za delovanje, težko privoščijo različna izobraževanja, pravne in računovodske storitve, izdelavo spletnih strani itd ... In ravno ta pomoč je predmet projekta, zato povabilo vsem društvom, naj si pridobijo čim več informacij. Verjamem, da jim bo njihova pomoč resnično prav prišla (informacije: Klara Kržišnik, NVO stičišče Srca Slovenije, telefon: 040/365-850, spletna stran www.srce-me-povezuje.si). Izvajalec projekta je Društvo za razvoj in varovanje GEOSS-a, ki ga je na podlagi javnega razpisa Ministrstva za javno upravo sofinancirala Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada. Skozi projekt se tudi spodbuja večja zaposljivost v društvih, zavodih in organizacijah.

KATARINA KARLOVŠEK

Po predstavitvi projekta je sledil posvet in klepet s predstavniki društev.

XI. pohod po mejah občine

Turistično društvo Kanja Trzin vabi na XI. pohod po mejah občine Trzin, ki bo 6. junija 2009. Zbirališče za 18,5 km dolgo pot, v primerni obutvi, bo ob 8.00 pred osnovno šolo Trzin. Zaključek pohoda z malico in druženjem bo pri brunarici SMD Trzin ob 12.00. Štartnina 5 EUR za odrasle, otroci brezplačno.

VABLJENI!

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Občinskega sveta Občine Trzin na podlagi Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 27/08 – odl. US, 76/08 – ZLS-O), Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo) in 19. člena Odloka o zagotavljanju obveščanja javnosti o delu Občine Trzin in glasilu Občine Trzin (Uradni vestnik Občine Trzin, št. 4/05 in 4/08) objavlja

JAVNI RAZPIS

za izbiro glavnega in odgovornega urednika javnega glasila Občine Trzin – Odsev

Za glavnega in odgovornega urednika je lahko imenovan kandidat, ki poleg zakonskih pogojev izpolnjuje še naslednje:

- da je državljan Republike Slovenije oziroma ima izkaz o aktivnem znanju slovenskega jezika, če ni državljan Republike Slovenije,
- da ima najmanj VI. stopnjo izobrazbe družboslovne smeri,
- da je poslovno sposobna oseba, ki ji ni izrečena prepoved opravljanja poklica, dejavnosti ali javnega nastopanja,
- da je seznanjen z delovanjem področja lokalne samouprave,
- da je seznanjen z delovanjem Občine Trzin,
- poznavanje Trzina.

Glavni in odgovorni urednik ne more biti oseba, ki po Ustavi in po zakonu uživa imuniteto. Prednost pri izbiri bodo imeli kandidati z izkušnjami iz uredniškega dela.

Od kandidata za glavnega in odgovornega urednika med drugim pričakujemo, da ob prijavi na razpis predloži programsko zasnovo glasila (z upoštevanjem zagotovljenih finančnih sredstev v proračunu Občine Trzin za leto 2009), ki mora vsebovati tudi vsebinski načrt rubrik Odseva in zagotovila o zadostnem številu stalnih sodelavcev. Sama programska zasnova bo poglavito merilo za izbor urednika.

Izbrani kandidat bo imenovan za dobo dveh let.

Ponudbe z ustreznimi dokazili in kratkim življenjepisom morajo kandidati poslati v zaprti ovojnici z opombo »NE ODPRAJ - Javni razpis – Odsev«, in sicer najkasneje do ponedeljka, 25.5.2009, do 14.00 ure, na naslov: Občina Trzin, Mengeška cesta 22, 1236 Trzin.

Kandidati bodo o izboru obveščeni najkasneje v 8 dneh po sprejetju odločitvi. Za morebitne dodatne informacije v zvezi z objavo prosimo pokličite po tel. 01/564-45-44.

V letu 2008 življenjskim zavarovancem
namenili kar 5 milijonov evrov dobička

Uspešno poslovanje Merkur zavarovalnice

Konec aprila je bila skupščina Merkur zavarovalnice d.d., na kateri so potrdili Letno poročilo 2008 ter podelili razrešnico nadzornemu svetu in upravi družbe.

V Merkur zavarovalnici so lansko poslovno leto ocenili kot zelo uspešno, saj je bilo zbranih 43,6 milijona evrov premij, kar je 5,4 odstotka več kot leto poprej. Glavnino zbranih premij so predstavljala življenjska zavarovanja (klasična in naložbena) in sicer 37,2 milijona evrov. Konec leta 2008 je bilo sklenjenih 82.586 življenjskih zavarovanj kar pomeni 8 odstotni tržni delež na področju trženja življenjskih zavarovanj. Ustvarjenih je bilo 4,6 milijona evrov dobička pred obdavčitvijo, oz. 3,6 milijona evrov dobička po obdavčitvi. Še posebej so ponosni, ker so zavarovancem življenjskih zavarovanj namenili skupno kar 5 milijonov evrov dobička.

Za leto 2009 je načrtovana skupna 3,9 odstotna rast premije.

ŠLI SMO DLJE, DA VAM PONUDIMO VEČ.

- Dinamična oblika coupeja
- Prostorna, sodobno oblikovana notranjost
- 1.6 in 1.8 bencinski in 2 litrski dizelski motorji
- 6 zračnih blazin, ESP in TCS
- Daljinsko centralno zaklepanje, električni pomik stekel in CD radio

NOVI CHEVROLET CRUZE.
POSTAVLJA NOVA PRAVILA.

10.990 € – posebna ponudba ob lansiranju z 1.6 motorjem in navedeno opremo

Avtohiša AHAC&CO., D.O.O., DOMŽALE
Mala Loka 15, 1230 Domžale
Tel: 01/56 27 100,
Gsm: 041/463 000
prodaja@ahac-co.eu

GET REAL.
CHEVROLET
www.chevrolet.si

Slika je simbolična. Poraba goriva (l/100 km): 5,5 - 7,8. Emisije CO2 (g/km): 145 - 184. Naročnik: Avtohiša AHAC&CO., d.o.o., Mala Loka 15, 1230 Domžale

LAGOJA d.o.o.

Na gmajni 22

1234 Mengeš

Tel.: 723-00-40

Fax: 723-00-45

Trgovina Lagoja

Slovenska c. 67

1234 Mengeš

Tel.: 729-11-56

Fax: 729-11-57

www.lagoja.si lagoja.doo@siol.com

PROIZVODNI PROGRAM

- BOJLERJI DO 3000l
- ZALOGOVNIKI VODE PO NAROČILU DO 3000l
- RAZLIČNI OGREVALNI SISTEMI ZA DOM
- VODOVODNE INŠTALACIJE

CENTRALNO OGREVANJE (peči, radiatorji, boilerji)

- VODOVOD
- IZDELAVA IN PRENOVA KURILNIC
- SOLARNA TEHNIKA
- PLINSKI IN OLJNI KOTLI
- TOPLOTNE ČRPALKE

Center

KUPITE
najcenejšega

4

99 % ceneje*

* Ob enkratnem nakupu 4 aparatov bele tehnike, mikrovalovnih pečic ali kuhinjskih nap, vam pri najcenejšem aparatu priznamo 99 % popust.

Mercator
najboljši sosed 60 let

Bodite pozorni na ponudbo v navedenih M Centrih tehnike in gradnje s tovrstno ponudbo v času od 23. 4. do 26. 5. 2009:

• **MCTGP Ajdovščina**, Vipavska c. 6, tel.: 05/364 48 00 • **MCTGP Brežice**, Cesta Svobode 31, tel.: 07/495 39 54 • **MCTG Črnuče**, Pot k sejmišču 32, tel.: 01/560 61 00 • **MCTG Koper**, Kolodvorska cesta 4, tel.: 05/662 69 10 • **MCGV Krško**, Cesta Krških žrtev 145a, tel.: 07/488 06 32 • **MCGV Lenart**, Gradiška 2, tel.: 02/720 09 46 • **MCT Maribor**, Tržaška cesta 14, 02/333 50 88 • **MCGV Ormož**, Opekarniška 30, tel.: 02/741 56 24 • **MCTG Postojna**, Tržaška cesta 59, Postojna, tel.: 05/721 47 27 • **MCTG Prevalje**, Pri postaji 4, tel.: 02/870 50 35 • **MCTG Ptuj**, Ormoška cesta 30 tel.: 02/749 53 40 • **MCTGP Sevnica**, Savska cesta 20 b, Sevnica, tel.: 07 816 32 10 • **MCTG Slo. Konjice**, Delavska c. 12, tel.: 03/757 48 60 • **MCTG Velenje**, Kidričeva 53, tel.: 03/898 87 10 • **MCTG Žalec**, Celjska 7, tel.: 03/713 65 92

Poslovni sistem Mercator, d.d., Dunajska cesta 107, Ljubljana. Simbolne slike.